

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII П'ЯТНИЦЯ, 10 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ ЧИСЛО 23 VOL. CXII FRIDAY, JUNE 10, 2005 No. 23

Президент України В. Ющенко - в Туреччині, прем'єр Ю. Тимошенко - в Грузії

Президент Туреччини Ахмед Сезер (зліва) і Президент України В. Ющенко в Анкарі 7 червня. Фото: УНІАН

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко (праворуч) та голова парламенту Грузії Ніно Бурджанадзе в Тбілісі 3 червня на завершальному засіданні Ради глав урядів країн СНД. Фото УНІАН

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Під час державної візиту до Туреччини 6–8 червня Президент України Віктор Ющенко обговорив питання співпраці України і Туреччини щодо економічних проєктів. Туреччина є шостим найбільшим

торговельним партнером України, яка розраховує збільшити обсяг взаємної торгівлі з нинішніх трьох мільярдів доларів до 10 мільярдів до 2010 року. 6 червня в Анкарі В. Ющенко зустрівся з прем'єр-міністром Турецької

Республіки Реджепом Ердоганом, 7 червня відвідав Мавзолей Мустафи Кемалю Ататюрка, де поклав вінок на його могилу. Після цього він зустрівся з Президентом Туреччини Ахметом Сезером і під головуванням обох

президентів відбулися українсько-турецькі переговори у розширеному складі, було підписано підсумкові документи. Зранку, 8 червня, Віктор Ющенко в Стамбулі

(Закінчення на стор. 3)

Львів розташований в Європі

Напередодні відкриття у Львові Цвинтаря Орлят (церемонія відбудеться 24 червня) друкуємо відповіді голови Львівської державної адміністрації Петра Олійника на запитання польського журналіста Володимира Пясецького. Інтерв'ю друкується з дозволу автора; переклад – Василь Лопух.

– Президент Віктор Ющенко обіцяв, що докладе усіх сил, щоб розв'язати проблему Цвинтаря Орлят у Львові, що без потреби псувала кров поміж нашими народами. Знавці польсько-українських взаємин кажуть, що у до-

сягненні домовленості велика заслуга належить також місцевій владі. Чи не прокоментуєте?

– Звичайно, непорозуміння (а я саме так би назвав те, що відбувалося довкола польських військових поховань на Личаківському

цвинтарі у Львові) занадто довго затягнулись. І на час, коли в Україні прийшла нова влада, вони стали просто анахронізмом, який ми успадкували від попередніх адміністрацій. Ці непорозуміння, вочевидь, суперечили тій атмосфері взаєморозуміння та підтримки, яку ми відчували з польського боку під час Помаранчевої революції в Україні. Вдумаймося – два великі європейські народи не могли вирішити декількох, не таких вже й складних, питань впродовж кільканадцяти років. Безсумнівно, що справою нашої честі стало вирішення цієї проблеми. І роля львівських влад різного рівня – і обласної, і міської, тут була чимала. Однак, нам не вдалося б підійти так близько до остаточного вирішення питання, якби і львівська громадськість не сказала свого слова.

– Для багатьох звичайних поляків і українців сенс дискусії навколо справи цвинтаря був не цілком зрозумілим. На чому залежало?

– На Личаківському цвинтарі, де поховані польські військові часу боротьби за державність Польщі, поміж інших поховань (скажімо вояків, що загинули у польсько-советській війні 1920 року) лежать воїни, що полягли у польсько-українській війні в Галичині 1919 року. Тому це викликало певні застороги з обох боків. І українське,

і польське суспільства потребували часу на осмислення того, що з обох боків полягли вояки, які виконували свій військовий обов'язок, патріоти, які, на наше нещастя, зустрілися на одному полі бою. Кожен з них бачив свою історію по-своєму. Насправді це була трагедія двох народів і вона тривала аж до пізніх 50-их років. Хоча, уже після кривавого конфлікту на Волині 1943 року та подібних подій на всій Західній Україні, після сумнозвісної „Акції Вісла” в Польщі українська та польська еліти зрозуміли, що так вирішувати питання українсько-польських взаємин неприпустимо. Але на глобальне осмислення був потрібний час. А якщо говорити про формальні аспекти непорозуміння, то йшлося не стільки про амбіції двох сторін, а швидше про неконтрольованість процесу переговорів, які велися паралельно на різних рівнях, про визначення самого предмету переговорів – чи ми домовляємося про впорядкування поховань, чи про відновлення (а насправді побудову) всього меморіалу, який у 1939 році так і не був завершений.

– Чи остаточно узгоджено текст напису на пам'ятнику „Тут спочивають польські вояки, що полягли за Вітчизну”? Чи з українського боку нікому це не перешкоджало?

(Закінчення на стор. 3)

Віктор Ющенко і Петро Олійник

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Перша державна візита президента Індії до Києва

КИЇВ. – Президент Індії Абдул Калам в ході чотириденної державної візити до України від 1 до 4 червня провів у Києві переговори з Президентом Віктором Ющенком та іншими керівниками країни, відвідав Південний машинобудівний завод у Дніпропетровську, підписав угоди про співпрацю у сфері освоєння космосу. Аналітики говорять про зацікавленість Індії в українських ракетних технологіях. Однією з тем переговорів була проблема індійських перемитників. Перша державна візита президента Індії відбулася на тлі серйозних як подібностей, так і відмінностей між двома країнами в політичних, економічних і гуманітарних аспектах. А. Калам – президент Індії, яка вважає Україну своїм стратегічним партнером – у січні поздоровив Президента В. Ющенка з перемогою на виборах. Індійські аналітики писали у пресі про схожість революцій у Грузії і Україні, яка, на їх думку, полягає у тому, що вони демонстрували невгасиме полум'я свободи.

Головний композитор України

КИЇВ. – На XII Всеукраїнському з'їзді Національної спілки композиторів, який днями відбувся у Ворзелі під Києвом, визначили „головного українського композитора”. Новим головою НСКУ обрали Євгена Станковича. Цей митець – не лише, без перебільшення, знакова постать сучасної української музики, творчість якого відома й визнана в усьому світі, а й людина з чималим політичним досвідом, свого часу народний депутат УРСР і СРСР останніх історичних скликань. Тому слід сподівати-

ся, що й найбільшим в Україні музичним об'єднанням він керувати – тепер і творчо – як композитор, і розважливо – як політик.

Канадські підприємці стверджують покращання ринкової конкуренції в Україні

КИЇВ. – Представники канадського підприємництва відзначають покращання умов ринкової конкуренції в Україні, заявив 7 червня Посол Канади Ендрю Робінсон під час зустрічі з першим віцепрем'єр-міністром України Анатолієм Кінахом. Під час зустрічі йшлося, що канадські підприємці зацікавлені у використанні потужного технічного потенціалу України, поглибленні співробітництва з українськими колегами у сфері будівництва, в енергетичному комплексі, зокрема у сфері гідро- та ядерної енергетики. Домовились також про активізацію співпраці між об'єднаннями підприємців обох країн, зокрема, Українським союзом промисловців і підприємців та Національною групою промисловців і підприємців Канади.

ФДМ не поспішає з криворізьким завданням

КИЇВ. – Чинне законодавство не дозволяє провести повторний конкурс із продажу „Криворіжсталі” у місячний термін, заявила 7 червня голова Фонду державного майна України, Валентина Семенюк. ФДМ чекає письмового рішення суду. В. Семенюк вела мову про розпорядження прем'єр-міністра Юлії Тимошенко від 6 червня, щоб терміново підготувати офіційну пропозицію з повторної приватизації металургійного комбінату за скороченою процедурою. Ю. Тимошенко висловила сподівання на

те, що це станеться упродовж місяця. На думку В. Семенюк, такий конкурс, відповідно до чинної нормативної бази, має готуватися від 45 до 75 днів. Крім того, наголосила В. Семенюк, для початку процедури проведення нового конкурсу Фонд чекає письмового рішення суду, а також повернення акцій. Окрім того, необхідне доручення або відповідна постанова уряду. Радник Президента Олександр Пасхавер заявив, що доручення прем'єр-міністра про організацію повторного конкурсу з „Криворіжсталі” є передчасним і може викликати скептичне ставлення у потенційних покупців.

Посвячення Екуменічного дому суспільної допомоги

ПРАЛКІВЦІ, Польща. – 4 червня у Пралківцях біля Перемишля (Польща) Глава Української Греко-Католицької Церкви Любомир (Гузар) і Митрополит Перемишльсько-Варшавський УГКЦ Іван (Мартиняк) посвятили Екуменічний дім суспільної допомоги. Приводом для цього задуму стала жертва однієї української родини, яка передала у власність Церкви земельну ділянку площею 1 га. У червні 1999 року землю було освячено під будівництво закладу. Екуменічний дім суспільної допомоги в Пралківцях має стати своєрідним комплексом, до якого будуть належати сам будинок, реабілітаційний центр та осередок вишколу волонтерів для соціальної служби. Реабілітаційний центр має надавати медичну допомогу всім мешканцям Пралківців та навколишніх сіл. У кінцевому варіанті в цьому центрі зможуть проживати близько ста осіб.

В Україні смертність удвічі перевищує народжуваність

КИЇВ. – Про високий рівень смертності в Україні, заявив 7 червня міністер охорони здоров'я Микола Поліщук на парламентських слуханнях „Забезпечення прав дітей в Україні. Охорона материнства та дитинства”. Демографічні показники в Україні вирізняються високою смертністю – 16.1 на 1000 осіб, що удвічі перевищує народжуваність. Міністер підкреслив, що показник народжуваності є одним з найнижчих серед країн Європи – 1.1 дитина на одну жінку. „Життя кожної дитини набуває особливої ваги для стратегічних інтересів держави”, – наголосив М. Поліщук.

Рішення Євросуду стосовно М. Мельниченка

КИЇВ. – Микола Мельниченко, який виграв через Європейський суд з прав людини право бути депутатом українського парламенту, поки що не може цим правом скористатися. Центральна виборча комісія 6 червня, відмовилася скасувати власне рішення про відмову колишньому охоронцю колишнього президента Леоніда Кучми в реєстрації кандидатом у депутати на виборах Верховної Ради в 2002 році. Це рішення було ухвалено 3 червня. Центральна виборча комісія відмовила представникові та

адвокату М. Мельниченка Сергію Головатому задовольнити його заяву щодо забезпечення виборчого права М. Мельниченка. ЦВК мотивувала свої дії тим, що не має підстав скасувати рішення Верховного Суду, котрий свого часу відмовив экс-майорові в праві обиратися до парламенту. „Рішення Євросуду не можна не виконати, але ЦВК не може це зробити самостійно, оскільки існує рішення ВСУ”, – пояснила заступник голови ЦВК Марина Ставнійчук, яка доповідала з цього питання. Раніше в матеріалі, розміщеному на сайті „Української правди”, С. Головатий казав про брак політичної волі для вирішення цього питання, а також про небажання української влади бачити його підзахисного в Україні. На думку С. Головатого, не існує юридичних перешкод, які б завадили ЦВК виконати рішення Європейського суду з прав людини.

Нацрада за присутність в Україні чужоземних мовників

КИЇВ. – 2 червня керівництво Національної ради України зустрічалося із керівниками американської радіостанції „Голос Америки”. Під час зустрічі американські гості висловили задоволення змінами, що відбуваються в Україні в напрямку розширення принципів свободи слова та інших свобод, подякували за надану „Голосові Америки” можливість вести мовлення та висловлювати свою думку в Україні. Особливу увагу учасники зустрічі приділили проблемам розвитку громадського телерадіомовлення в Україні, роздержавлення обласних державних телерадіокомпаній та окреслили шляхи їх вирішення. Члени Національної ради висловились за присутність на українському ринку чужоземних мовників, що відзначаються високим професіоналізмом і які демонструють приклади дотримання журналістських стандартів щодо об'єктивності та неупередженості в подачі інформації.

Уряд України хоче мирно врегулювати справу „Гонгадзе проти України”

КИЇВ. – Уряд України готовий виплатити вдові вбитого журналіста Мирославі Гонгадзе 100 тисяч євро, йдеться в розпорядженні Кабінету міністрів від 31 травня, яке містить декларацію, пропонувану до підписання сторонами „з метою дружнього врегулювання в справі”. У документі зазначено, що українська сторона обов'язується продовжити ретельне розслідування вбивства журналіста. Також згідно зі запропонованою мировою угодою, якщо Мирослава Гонгадзе погодиться взяти гроші – тоді вона втрачає право подавати будь-які позови проти України. М. Гонгадзе утрималася від коментарів з цього приводу. Вона готує власну заяву і оприлюднить її найближчим часом. Як відомо, М. Гонгадзе подала позов проти України до Європейського суду з прав людини.

За повідомленнями інформаційних агентств

Книга про українців визнана найсмішнішою в Англії

ЛОНДОН. – „Коротка історія тракторів по-українськи” Марини Левицької отримала премію Вудгауза за кращу гумористичну книгу року, написану жінкою. Книга декілька місяців утримується в десятці бестселерів у Великобританії. Марина Левицька народилася в сім'ї післявоєнних українських біженців. „Історія тракторів” – пер-

ша книга 58-літньої М. Левицької, яка працює викладачем в університеті Шефільду.

Головними героями книги стали українці. У сімейній комедії розкажується про одруження 84-літнього українця-вдівця, що прожив майже все життя в Британії, з 40-літньою жінкою з Тернополя, у якої в голові тільки гроші і дорогі машини. Дві дочки „нареченого” прикладають максимум зусиль, щоб врятувати свого батька від корисливої „нареченої”. У битві з „хижачкою” несподівано розкриваються сімейні таємниці і секрети. Сам „наречений” в перервах між сімейними битвами і пише ту саму історію тракторів, що грають, на його думку, суверенну роль в історії його рідної України, покинутій під час війни. Премія Вудгауза спонсорується виробником шампанського „Bollinger”, тому нагородою, яку отримала М. Левицька, була пляшка шампанського. Книга також була представлена на престижну літературну премію „Orange Prize”, що щорічно вручається в Британії (55 тисяч доларів). Цю нагороду дістала американка Лайонел Шрівер за книжку „Нам треба поговорити про Кевіна”.

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

булі, зустрівся з Вселенським патріархом Вартоломієм II. Також В. Ющенко зустрічався з турецькими підприємцями. На думку глави Української держави, при існуючому „досить поживленому“ рівні економічних, тор-

говельних та інвестиційних взаємин мають бути сформовані достатні політичні зв'язки між країнами. Президент наголосив, що Україна і Туреччина мають багато спільних плянів, зокрема щодо євроінтеграційних процесів. Туреччина є цікавою для України також з точки зору залучення інвестицій. Вже сьогодні, зазначив В. Ющенко, в Україні працює 331 підприємство з турецькими ін-

вестиціями. Крім того, в останній день триденної візити відбулася прогулянка президентського подружжя на катері протокою Босфор. Після цього Президент В. Ющенко відвідав могили Сулеймана Пишного та Роксолани у мечеті Сулейманіє.

На кілька днів раніше, 3-4 червня, прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко розпочала свою першу закордонну офіційну візиту – до Грузії. Під час візиту український прем'єр взяла участь у засіданні глав урядів країн-учасниць СНД. Разом з колегами Ю. Тимошенко обговорила зокрема протокол про поетапне скасування обмежень у взаємній торгівлі в рамках Співдружності, а також питання, що стосуються бюджету СНД. Ю.Тимошенко також провела зустріч з прем'єр-міністрами Грузії, Росії, Казахстану та Білорусі, а також зустрічі з Президентом Грузії Михайлом Саакашвілі та головою грузинського парламенту Ніно Бурджанадзе.

У Тбілісі голови урядів СНД вирішили створити до 2012 року зону вільної торгівлі. Таке рішення ухвалено 3 червня на засіданні Ради голів урядів СНД. Але прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко заявила, що Україна тимчасово утримається від підписання цього документу. Вона зазначила, що Україна пропонує інтенсифікувати створення зони вільної торгівлі в рамках СНД. Пропозицію України підтримали прем'єр-міністри Молдови, Грузії і Киргизстану. Водночас прем'єр-міністр Росії Михайло Фрадков запропонував ухвалити підготовлений протокол про поетапне скасування обмежень, який передбачає створення зони вільної торгівлі до 2012 року. М. Фрадков відтепер головує в Раді керівників урядів СНД – перед цим свої повноваження склав молдавський прем'єр Василе Тарлєв.

За матеріалами ЗМІ

Свято „Моя майбутня Україна“

1 червня в Україні було відзначено міжнародний День захисту дітей. З цієї нагоди голова наглядової ради благодійного фонду „Україна 3000“, дружина Президента України Катерина Ющенко (на фото) побувала на святі „Моя майбутня Україна“ у запорізькому Палаці спорту „Юність“.

Фото УНІАН

В Криму: новий міжнародний термінал

СІМФЕРОПОЛЬ. – Новий міжнародний термінал – залу прилетів – відкрито 4 червня на міжнародному летовищі „Сімферополь“.

Новий термінал здатний приймати 500 пасажирів на годину, що в 1.7 раза перевищує пропускну спроможність колишньої залі. Будівництво було розпочато в жовтні минулого року. Сума витратених коштів становить близько 5 млн. грн. Офіційну церемонію відкрит-

тя міжнародного терміналу приурочили до дня міста Сімферополя. Прогнозується, що в 2005 році кількість авіопасажирів, які вилітатимуть з Сімферополя, збільшиться на 30 відсотків.

З Міжнародного летовища „Сімферополь“ здійснюються літи, зокрема до Стамбулу, Тель-Авіву, Гамбургу, Франкфурту-на-Майні, Оренбургу, Москви, Ташкенту.

УНІАН

Львів...

(Закінчення зі стор. 1)

– Маю надію, що це остаточна формула. Вона була в цілому підтримана на переговорах, які велися на найвищому міждержавному рівні – між Державним секретарем України Олександром Зінченком та головою Ради національної безпеки Польщі Єжи Баром. Львівська міська рада також не висунула заперечень проти такого напису. А значить, ми, усе таки, проявили добру волю і досягли домовленості.

– **Досягнуто також порозуміння у справі увіковічення пам'яті українців, що загинули на теренах Польщі. Як це поладжено?**

– Згідно з Женевською конвенцією, держава, на території якої знаходяться будь які військові поховання, зобов'язана їх належно впорядкувати. Це не означає, що слід будувати якісь військові меморіяли, що прославляють полеглих однієї армії, але чимось ображають пам'ять інших. Однак кожне поховання обов'язково має бути впорядковане.

За нашими даними на території Польщі є близько п'ятдесяти тільки військових українських масових поховань. Причому там поховані не лише воїни, які за тих чи інших обставин воювали з польськими підрозділами. Найбільше там якраз поховань вояків Армії Української Народної Республіки, яка була союзником Війська Польського у війні з більшовиками 1920 року. Однак і поховання колишніх супротивників мають бути впорядковані. Я б зокрема наголосив на місцевості Павлокома – місці поховань масових цивільних жертв. Ми розуміємо, що

для польського суспільства це дуже складне питання, яким для нас було питання Волині. Однак, гадаю, що ми на добрій дорозі і знаходимо порозуміння.

– **Як участь поляків, у Помаранчевій революції, вплинула на взаємини між нашими народами?**

– Під час Помаранчевої революції найбільше людської підтримки, власне людського тепла, ми відчули з боку поляків. І не тільки Польського уряду, хоча роля Президента Польщі у мирному врегулюванні конфлікту надзвичайно велика. Тисячі людей, простих польських громадян, щиро і активно допомагали нам. Гадаю, що листопад та грудень 2004 року золотими літерами будуть вписані у нову історію двох великих європейських націй. Ми тут, в Україні, цим надзвичайно пишаємось. Перед нами ще довга дорога до добробуту і процвітання. Однак, на мій погляд, Помаранчева революція навчила нас чогось дуже важливого для майбутнього України та Польщі.

– **Чи львів'яни сприймають почуття частини поляків, що Львів є їх рідним містом, так як поляки розуміють, що Вроцлав чи Щецин багато німців називають своїми рідними містами?**

– Львів має багатовікову славу, але водночас і складну історію. У Львові відбулося пробудження і національне відродження принаймні трьох народів – українського, польського та єврейського. У свій час досить таки ліберальна Імперія Габсбургів цьому посприяла. Тому, на мій погляд, Львів – це місто і українців, і поляків, і євреїв, і представників ще багатьох національностей, які жили в ньому і

працювали для нього. Жодному з народів ми не можемо відмовити в тому, що його сини зробили для нашого міста. Зрештою, Львів належить усім, хто його просто любить. Від того місто стає тільки багатшим. Не потрібно його розривати, ділити на польське, українське, вірменське чи єврейське. Львів „наш“ у найширшому сенсі цього слова.

– **Що на Вашу думку є найважливішим в українсько-польських взаєминах?**

– Сьогодні найголовнішим для наших країн і наших народів є взаємна підтримка. Причому цієї підтримки, у певних питаннях, потребує не тільки Україна, але й Польща. Історія ще не завершується сьогодні. Ми ще дуже багато одні для одних можемо зробити як у високій політиці стосунків з США, Євросоюзом та Росією, так і в економіці, культурі. Скажімо у збереженні нашого спільного культурного спадку від Лемковини та Кракова до Дніпра, у захисті природного середовища, адже нас, окрім усього іншого, єднають Європейське Розточчя та Карпати, у розбудові спільного кордону, у спільних освітніх програмах. Я скажу коротко – нас об'єднує значно більше, ніж роз'єднує, а тому усі напрямки нашої співпраці є важливими.

– **У жовтні 2004 року В. Ющенкові було надано одну з престижних нагород „Орел Яна Карського“. Як відомо Ян Карський, герой ХХ століття, був номінований на нагороду Нобеля „За мир“. Ян Карський боровся за право народів до самостійності та незалежності. Він свої молоді роки прожив у Львові і був студентом Львівського університету. Чи ви хотіли б бути господарем урочистості з наго-**

ди вручення цієї нагороди, Президентові України на Львівщині?

– Ми пишаємось, що цю поважну нагороду присвоєно нашому Президентові. Ми були б дуже зацікавлені, щоб вручення нагороди Орла Яна Карського відбулося саме у Львові.

– **Львів займав особливе місце у серці Яна Павла II, а кардинали Гузар і Яворський користувалися особливою повагою Святішого Отця, який також благословив Помаранчеву революцію. Як львів'яни пам'ятають про Папу?**

– Гадаю, що візита Івана Павла II була найбільшою подією минулого століття для Львова. І це попри те, яким буремним було ХХ століття, скільки болю та радості воно принесло. Забути ту атмосферу, яка панувала в місті під час його візиту неможливо. Ми ніколи не забудемо і того останнього благословення, яке ми отримали з його, вже слабнучих, рук під час Помаранчевої революції.

– **Чи можна сказати, що Львів і тепер є найбільш європейським містом?**

– А от у цьому ми не хотіли б конкурувати з нашими чудесними містами. І це стосується не лише великих міст, але й малих українських містечок. Бо навіть ті з них, де кількість мешканців не вельми чисельна, залишаються містами і за історією, і за архітектурою, і за духом. До речі, ми в Україні стоїмо на порозі кардинальної адміністративно-територіальної реформи, ініціаторами якої виступили Президент і Кабінет міністрів. Її головні завдання – передати якнайбільше влади місцевим територіальним громадам, зробити владу ближчою до людей, уніфікувати населені пункти на кшталт кращих європейських зразків.

АМЕРИКА І СВІТ

Верховний Суд США заборонив маріхуану

ВАШІНГТОН. – Верховний Суд США 6 червня постановив, що люди, які вживають маріхуану з лікувальною метою для послаблення хронічних болів, порушують закон. Постанова означає, що уряд США може прийняти федеральний закон про заборону вирощування та використання маріхуани – навіть у десяти американських штатах, які дозволяють лікарям виписувати цей наркотик своїм пацієнтам. Суд розглядав справу двох жінок з Каліфорнії, котрих лікарі рекомендували маріхуану. Чільний офіцер боротьби з наркотиками в адміністрації Дж. Буша Джон Волтерс сказав, що ця постанова нанесла удар групам, які захищають наркотики, зловживаючи співчуттям американців.

Т. Блейр отримав частинну підтримку Дж. Буша

ВАШІНГТОН. – Британський прем'єр-міністр Тоні Блейр 6 червня прибув до Вашингтону, де він сподівається здобути підтримку Президента Джорджа Буша для своїх планів боротьби з бідністю в Африці та зменшення глобального потепління. Ці два питання стоять на порядку денному зустрічі Великої вісімки індустриально розвинених держав, яких Британія приймає в липні. США скептично налаштовані щодо британської ідеї подвоїти допомогу без чіткої обіцянки країн-одержувачів покращити стан демократії та боротися з корупцією. Президент Дж. Буш та прем'єр-міністр Тоні Блейр заявили 7 червня, що досягли угоди про полегшення боргових зобов'язань для найбідніших африканських країн. Вони запропонували списати 100 відсотків боргу 27 країн,

якщо ті подолають фінансову корупцію. Провідники Британії та США сподіваються викласти свої пропозиції іншим членам Великої вісімки під час зустрічі наступного місяця. Однак, Тоні Блейр не зміг добитися довготермінового зобов'язання від Дж. Буша підвищити суму допомоги або використати фінансові ринки, щоб здобути додаткові гроші. У справі глобального потепління провідники не знайшли спільної мови. Американський президент, наголосив, що допомога з боку США пов'язана з тим, як здійснюється управління цими африканськими державами: „Ніхто не хоче давати гроші скорумпованій країні, провідники якої беруть гроші і кладуть їх до своєї кишені. Жодна розвинена нація не буде підтримувати уряд, якому нецікавий його власний народ, який не зосереджується на освіті та медицині, який не має відкритої економіки та відкритого ринку“.

Нафтова компанія впливала на Кіотський протокол

ЛОНДОН. – Група захисту довкілля „Грінпіс“ твердить, що документи Державного департаменту США, до яких вони отримали доступ завдяки Актові про свободу інформації, доводять, що Джордж Буш радився з найбільшою в світі нафтовою компанією „Ексон Мобіл“ щодо Кіотського протоколу перед тим, як відмовився його підписати. „Грінпіс“ каже, що згідно з документами Джордж Буш відкинув договір про зменшення парникових газів частково на основі доказів, наданих розформованою на сьогодні Глобальною кліматичною коаліцією – лобістською групою нафтової індустрії, в якій „Ексон“ грав провідну роль. Два роки тому посадовець з „Ексон“ заявив комітетові британ-

ського парламенту, що компанія не агітувала будь-який уряд світу проти Кіотського протоколу.

Американці знайшли підземний бункер в Іраку

БАГДАД, Ірак. – Американські військові в Іраку повідомили 5 червня про те, що вони знайшли масштабний підземний розгалужений бункер, який, за їхніми словами, використовують бунтівники. В бункері було багато зброї – автомати, гармати, ракети, але також амуніція, чорні уніформи та маски, мобільні телефони та окуляри нічного зору. Підземний бункер, розташований на відстані 80 кілометрів від Багдаду, має площу, що дорівнює чотирьом футбольним полям, і містить мебльовані житлові приміщення, з кухнями, душовими та кондиціонерами. Згідно з повідомленням, це один з п'ятдесяти складів зброї, знайдених впродовж останніх днів в ході акції, під час якої інформація від місцевих мешканців та затриманих бунтівників допомогла знайти ці схованки.

США опублікували звіт з питань торгівлі людьми

ВАШІНГТОН. – Державний департамент США оприлюднив 3 червня черговий щорічний звіт про торгівлю людьми в світі. У документі серед іншого сказано, що США, можливо, запровадять санкції проти чотирнадцяти країн, якщо вони не вдадуться до вагомих кроків для подолання цієї проблеми. Оприлюднюючи звіт, держсекретар США Кондоліза Райс назвала практику торгівлі людьми сучасним проявом рабства. За поданою нею статистикою, кожного року через кордони країн незаконно перевозиться до 800 тисяч людей. Це – в додаток до работор-

гівлі в межах деяких держав. У звіті говориться, що жертв людської контрабанди часто силою чи обманом штовхають на проституцію. Половина з них – діти. П'ять з чотирнадцяти найгірших порушників знаходяться в Латинській Америці та на Карибських островах. Це – Болівія, Куба, Еквадор, Ямайка і Венесуела. Чотири – на Близькому Сході. Кувейт, Катар, Савдійська Аравія і Об'єднані Арабські Емірати. Три в Східній Азії – Бірма, Камбоджа, і Північна Корея. Дві країни-порушники в Африці – Судан і Того. Контрабандою людьми часто займаються злочинні структури, які значно збагачуються за рахунок своїх жертв.

В Іспанії спіймали бандитів, пов'язаних з донецькими

МАДРИД. – Затримані 3 червня в Іспанії троє громадян України, підозрювані у відмиванні злочинно нажитих капіталів, пов'язані з українськими політиками з так званого „донецького клану“, повідомили в Головному управлінні Цивільної гвардії (жандармерії) Іспанії. Затримані входили в злочинне угруповання, що називають „Криворізьким“. У ході поліцейської акції „Червоний мармур“ затримано 13 осіб, у тому числі, дев'ять еспанських громадян, що „допомагали громадянам України і Росії вкладати відмиті злочинні гроші в нерухомість на курортному середземноморському узбережжі Іспанії“. Троє українців і затримана разом з ними 59-літня громадянка Росії підозрюються в тому, що вони займалися в Україні і в інших країнах Східної Європи убивствами, грабунками і вимаганням грошей, а потім переказували награвані гроші в Іспанію і відмивали їх.

За матеріалами ЗМІ

Візита сенаторів США в Україну

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Сенатор США Чак Гейгел (республіканець від штату Небраски) очолював делегацію, що відвідала Україну 4-5 червня для переговорів з українськими високопосадовцями про зміцнення двосторонніх зв'язків в оборонній та економічній галузях. До складу делегації входив генерал Чарлс Волд, заступник командувача збройними силами США в Європі, і виконувач обов'язків заступника міністра оборони Джеймс МекДугал. Сенатор Ч. Гейгел працює у чотирьох комітетах Сенату, в тому числі в Комітеті зі закордонних справ, де очолює підкомітет з міжнародної економічної політики, експорту та сприяння торгівлі.

Делегація завітала в Україну у ході своєї подорожі чорноморським регіоном, яка включає також Туреччину і Кавказ. Сенатор охарактеризував цей регіон як такий, що становить „надзвичайне зацікавлення для США“. Він також підкреслив, що США підтримали оголошені Президентом Віктором Ющенком наміри України тісніше інтегруватися до світової економіки і приєднатися до НАТО. „Разом з моїми колегами в Сенаті США я зі захопленням спостерігав, як народ України відкинув підозрілі результати виборів і мирно

наполіг на тому, щоб його провідники були обрані шляхом вільної і чесної демократичної процедури“ – сказав сенатор. – „Я підтримую стратегічне партнерство, узгоджене Президентом Дж. Бушем і В. Ющенком у квітні. Це партнерство охоплює не тільки наше спільне прагнення боротися з тероризмом і забезпечувати регіональну стабільність, але і економічну сферу“. Сенатор Ч. Гейгел також привітав зобов'язання нового українського уряду здійснювати ринкові економічні реформи, які сприятимуть здоровому підприємницькому кліматові та забезпечуватимуть процвітання на довгу перспективу. „Такі реформи уможливають приєднання України до Світової Організації Торгівлі. США підтримують зусилля Президента В. Ющенка урізноманітнити джерела нафти для України та переправляти каспійську нафту через Україну на європейські ринки“, сказав він. Делегація зустрічалася з головою ВР Володимиром Литвином, міністром закордонних справ Борисом Тарасюком, міністром оборони Анатолієм Гриценком і начальником Генерального штабу генерал-полковником Сергієм Кириченком.

Крім того, тиждень перед тим в Україні побувала інша делегація

сенаторів США в складі: Мич Мек-Конел (республіканець від штату Кентакі), Майкл Крепо (республіканець від штату Айдаго) і Джим ДеМінт (республіканець від штату Південна Кароліна). Цим разом сенатори США зустрічалися з представниками опозиції, щоб почути думки стосовно теперішніх подій в Україні. Присутніми від опозиції на зустрічі, котра відбулася 31 травня в резиденції Джона Гербста, посла США до України, були провідник „Партії регіонів“ (колишній прем'єр-міністр) Віктор Янукович, один із провідників Соціал-демократичної партії України (о) Леонід Кравчук, Ігор Смешко, (колишній голова Ради безпеки України), Георгій Крючков, один з провідників Комуністичної партії, Юрій Бойко, (колишній голова державної фірми „Нафтогаз України“ та інші.

Під час зустрічі американські сенатори почули їхні думки стосовно подій в Україні, котрі підсумував і висловив Л. Кравчук, стверджуючи, що зустріч була цікавою і кожний міг висловитися. І. Смешко сказав, що він все ще не бачить, щоб право закону було нормою життя, а легальний нігілізм прибирає застрашуючі форми. Думки його своїми фактами підтримав Г. Крючков. Ю. Бойко говорив про неприпустимість адміністративних методів. В. Янукович і Л. Кравчук виступали двічі, однак найбільш

красномовним на тій зустрічі був Л. Кравчук, який виступив з пропущенням, що американська сторона почуває свою вину до подій, котрі тепер відбуваються в Україні. „Вони зробили все, що могли щоб запевнити прихід нової влади. Вони розуміють, що коли нова влада не виконає своїх обіцянок, тоді український народ звинуватить їх, як тих, що допомогли новій владі прийти до керівництва. Вони не хочуть щоб люди почали говорити про людські права, демократію і політичне переслідування – питання, які порушено під час зустрічі“, сказав він. Л. Кравчук підкреслив й те, що на зустрічі говорилося про боротьбу з корупцією, підкреслюючи, що „навіть посол США сказав, що свідомий існування масштабної корупції“.

Сенатори під час своєї поїздки також зустрічалися з керівництвом України.

Фактом залишається, що делегації сенаторів і конгресменів США в Україну є частими бо ж публічно В. Ющенкові під час його перебування в Америці обіцяли допомогти у встановленні демократичних принципів в Україні. Також не можна поминути й того, що опозиція, де тільки можна намагається негативно оцінювати керівництво нової влади, не беручи до уваги короткий час її діяльності.

ЗМІ

Літ до ста рости нам без старості

Через два дні, 12 червня, д-рові Романові Барановському, відомому громадському діячеві, одному з найактивніших авторів „Свободи“, виповнюється сто років. З висоти цього віку людина бачить і далі, і глибше, тому зустрічі і розмови з нею завжди такі цікаві і повчальні. Після видрукованого в нашій газеті 5 листопада 2004 року інтерв'ю ми з шановним ювілятом мали нагоду ще декілька разів уточнювати різні біографічні деталі, знову й знову повертатися до тих умов та обставин, з котрих зростає життєвий досвід, вистраждана у великих і малих випробуваннях мудрість. Отже, щиро вітаємо дорогого нашого автора-ювілята з сотим днем народження – Многая літа! – і продовжуємо розмову з ним.

– Довго жити хочуть всі, однак, це вдається далеко не кожному. Ледве чи не всі знавці і порадики в цій галузі вважають одним з найголовніших чинників здоров'я харчі. В якій мірі цей чинник враховували Ви? Що можете порадити іншим?

– Так, здорові харчі є важливим чинником довголіття. І звичайно ж, чисте повітря. Тому, наприклад, на Кавказі так багато довгожителів. Щодо мене, то в харчах я завжди був невибагливий, їв усе, що мені смакувало. Щоправда, ніколи не переїдав і споживав багато горюдини, овочів. Люблю сир, але тільки домашній, селянський, інші сири, може, й смачніші, однак екстрактивні і тяжкостворювані.

– Як Ви ставилися до алкоголю? Тепер, здається, навіть лікарі рекомендують келишок доброго натурального вина за обідом. Тим часом чоловічими напоями вважаються коньяк, текіла, добре вискі. Як Ви щодо них? І як дивитися на ту чоловічу „істину“, що в приємному товаристві і чарка горілки не зашкодить?

– В одному готелі в Польщі я бачив такий напис: „Алькоголь, вживаний в міру, не шкодить навіть в найбільших кількостях“. Відомо, що алкоголь знищував цілі народи, й загалом мала втіха, що якийсь окремішній людині він не шкодить. Втім, доктор Кость Левицький казав, що алкоголь шкодить тільки дурням. Принаймні в гостині маленька чарка цілком доречна. Я вже багато років за обідом випиваю чарку червоного вина.

– Лікарі в один голос пов'язують добре здоров'я і довголіття з фізичною активністю. Якщо це так, то що було Вашим улюбленим фізичним заняттям?

– Спорт я не займався, ні фізкультурою. На шкільних вакаціях охоче брався за селянську працю – косив сіно, обмолочував ціпом снопи.

– Існує також досить обґрунтований погляд, що кожна людина має власну генетичну програму, успадковану від батька і матері, і саме вона визначає наше фізичне і психічне здоров'я, наш вік. Тому одним зі способів прогнозу-

вання віку є сума років, прожитих батьком і матір'ю, поділена навпіл. Водночас спеціалісти стверджують, що цю програму можна і поліпшити, і погіршити. При цьому погіршення стається само по собі – якщо людина бездіяльна, безвольна і безпорадна перед життєвими обставинами. Поліпшення ж вимагає сильної волі, розуму. Мабуть, і сприятливих обставин. Чи Ви гадаєте, що людина сама творить обставини і має над ними владу?

– Це те запитання, на яке кожна людина має свою відповідь. На початках свідомого життя, в молоді літа, ця відповідь потребує багато слів і довгих пояснень, а в кінці дороги стає все яснішою, універсальнішою. Як я розумію, є доля і є воля. В межах долі можливо і потрібно застосовувати волю. Зовнішні обставини нерідко виявляються сильнішими, й коли ці обставини бувають небажаними, тяжкими, тоді сильна, цілеспрямована воля допомагає вистояти, не заломатися. В Мюнхені, коли я вже працював над докторатом, не послушав поради мого керівника-професора залишитися в нього, мати добру наукову перспективу. Я переїхав до Америки, де цілий рік змушений був тяжко працювати фізично. Але я витримав, сказавши собі: значить, це мені належалося пережити.

– З Ваших публікацій і з розмов з Вами я відчував, що Ви – глибоко релігійна людина. Бути релігійною людиною – це, на мій погляд, означає відчувати нашу залежність від Бога і сприймати долю не як нашу заслугу, а як Божий дар...

– Саме так – я сприймаю людське життя і долю, як Божий дар. Вірю в призначення, вірю, що кожна доля – абсолютно індивідуальна, тому астрологію не маю за поважну науку. Але повторюю – кожен має своє відчуття щодо того, коли ми мусимо вживати власну волю, а коли – покладатися на волю Божу. В моєму житті траплялися випадки, коли було легко заломатися, якби не віра в Божу поміч. Наприклад, в Німеччині ми з родиною в нашому авті опинилися під американським повітряним нападом – й от дві німецькі вантажівки, між якими ми застрягли, загорілися від „фугасок“, а з нашим автом нія-

Д-р Роман Барановський

*Цього життя я „Свободу“
вважаю добрим подарунком.
Мені не треба розвивати.
Роман Барановський*

кого лиха не сталося. Пізніше, вже в Америці, мене безпричинно, помилково ідентифікували з людиною, що мала таке саме прізвище й ім'я, звільнили з лікарської посади і я залишився без засобів до існування. Перебивався випадковими заробітками, але душено був звернутий до неба: „Господи, Ти краще знаєш, нащо я повинен пережити це, і я цілком довіряюся Тобі“.

– Кожна людина тісно пов'язана з іншими людьми. Епіграфом до свого роману „По кому

(Закінчення на стор. 19)

Довідкове бюро для закордонних українців

На запитання читачів „Свободи“ відповідає консул Генерального консульства України в Нью-Йорку Андрій Олефіров:

Чи можуть звертатися до консульства працівники круїзних теплоходів, які базуються в Нью-Йорку, але належать до неамериканських компаній?

До консульства можуть звертатися працівники круїзних теплоходів, які базуються в Нью-Йорку, але належать до неамериканських компаній. Консульство має право оформлювати візи громадянам третіх країн. Проте, в кожному конкретному випадку питання про видання візи буде вирішувати консул.

У цьому контексті також інформуємо, що відповідно до Постанови Кабінету міністрів України, ч. 1168 від 28 липня 2003 р. громадянам США, країн-членів Європейського союзу, Канади, Турецької Республіки, Швейцарської Конфедерації та Японії, які в'їжджають в Україну з метою туризму може бути оформлено дозвіл на в'їзд в Україну консульськими пунктами на міжнародних летовищах „Сімферополь“ і „Одеса“, в Одеському морському торговельному порті, терміном до 14 днів за наявності документів, що підтверджують туристичний характер поїздки.

Чи діти, народжені від громадян України в США, автоматично стають громадянами США?

У відповідності до 14-ої поправки до Конституції США („The 14th Amendment of the U S Constitution“) та згідно зі статтею 301 Закону США „Про імміграцію та натуралізацію“ („Immigration and Naturalization Act“), особа, яка народилася в Сполучених Штатах і знаходиться під їх юрисдикцією, є громадянином США.

Окремі особи, зокрема діти чужоземних дипломатів, не набувають громадянства США за народженням (відповідно до Віденської конвенції про дипломатичні зносини дипломат та члени його сім'ї користуються імунітетом від кримінальної, цивільної та адміністративної юрисдикції в державі перебування).

Чи може стати учасником морського круїзу заходом в порт інших держав громадянин України, який приїхав до США з гостьовою чи іншою візою?

Перетин кордону США та інших країн регулюється внутрішнім законодавством Сполучених Штатів і відповідних країн та міжнародними договорами, учасниками яких є США та інші країни.

Інакше кажучи, якщо громадянин України має намір стати учасником

круїзної подорожі, що передбачає повернення в США, він має попіклуватися про наявність у своєму паспорті (проїзному документі) дійсної американської в'їзної візи. Скажімо, у разі, якщо громадянин України прибув в США за одноразовою візою (один в'їзд – один виїзд), а потім поїде у круїзну подорож, він не зможе знову повернутися до США за тією самою візою. Натомість йому потрібно мати або багаторазову візу, або оформити нову американську візу.

Так само, щоб прибути в іншу державу, котра входить у круїзний маршрут, громадянинові України треба з'ясувати порядок в'їзду в цю країну громадян України (існування безвізового чи візового режиму поїздки). Про перелік держав, з якими Україна має безвізовий порядок поїздки, можна дізнатися на офіційній веб-сторінці МЗС України (www.mfa.gov.ua).

Питання оформлення та видання віз до чужоземної країни належить до компетенції виключно посольств та консульств тієї країни, до якої ви маєте намір здійснити поїздку.

Чому періодично змінюється персонал Генерального консульства України і Місії України при ООН?

Згідно з Законом України „Про дипломатичну службу“, в органах

А. Олефіров

дипломатичної служби здійснюється ротація працівників цієї служби. Дипломатичні працівники можуть посилатися у довготермінове відрядження, що, як правило, триває до чотирьох років у державах з нормальними кліматичними умовами та стабільною політичною ситуацією, і до трьох років у державах з важкими кліматичними умовами або складною політичною ситуацією.

Працівників дипломатичної служби після закінчення попереднього довготермінового відрядження посилають у наступне довготермінове відрядження не раніше, ніж через півтора року.

Образ України – справа відповідальна

За десятирічне президентство Л. Кучми загальний образ України ніскільки не повітлішав у порівнянні з советськими часами. Швидше навпаки – на втіху декому, передусім та особливо Москві, потьм'янів у зв'язку з довгою низкою нерозкритих політичних вбивств, з „кольчужною“ історією, сумнозвісними записами майора М. Мельниченка та багатьма іншими непривабливими сюжетами.

Помаранчева революція своєю всенародною стихією могутньо переламала загальну ситуацію і повернула у протилежний бік тенденцію негативного сприймання України зовнішнім світом. Цьому є сотні і тисячі яскравих, переконливих і дуже приємних для нас свідчень. Однак, як і кожне стихійне явище, революція з її духовним злетом й ентузіазмом закінчується, і її досягнення далі вже треба підтримувати свідомою щоденною працею. Зокрема у підвищенні міжнародного авторитету Української держави. Самозрозуміло, що зовнішній і внутрішній авторитет, образ суспільства – це дві сторони однієї медалі. Коли самі люди цінуватимуть свою країну, то й зовнішній світ не буде іншої думки. Перспектива оптимістична: нова влада і суспільство вже не розділені, як колись, глухою стіною відчуження, рухаються в одному напрямі, плече до плеча. Бракує, на нашу думку, одного: мало дбати про позитивний образ України, конче треба рішуче і негайно застосовувати закон проти тих, хто цей образ навмисне ганьбить і очорнює. На жаль, такі випадки є. Тиждень тому правозахисна організація „Міжнародна амнестія“ у своєму свіжому звіті зазначила, поряд з різними, більшими чи меншими, недоліками в інших країнах, що в Україні стаються напади на чужинців з расистських мотивів. Ще раніше, наприкінці квітня, інтернет-газета „Українська правда“ вмістила дуже тривожний матеріал під назвою „Скінгеди з 'Братства' Корчинського“, в якому розповіла, що напади на чужинців у Києві почалися відразу після інавгурації новообраного Президента України. Серед постраждалих – американський та іранський дипломати, французький і німецький підприємці.

Чому підозра падає на радикальну партію „Братство“ і хто такий Дмитро Корчинський? Це колишній ідеолог УНА-УНСО, який пропонував відродити советсько-слов'янську імперію, але столицю перенести з Москви до Києва. Заснувавши „Братство“, він підтримував владу Кучми, у виборах 2004 року брав участь як кандидат, а коли вибув з боротьби, став на бік Януковича. Разом з несамовитою антиукраїнкою Вітренко протестує проти орієнтації нової влади на США та Європу.

Але тут спливає на поверхню ще одна обставина: як Вітренко, так і Корчинський частенько їздять до Москви і, швидше за все, повертається звідти не без відповідних вказівок. У зв'язку з цим, депутат Верховної Ради Андрій Шкіль звернув увагу, що Корчинського в Москві приймають ледве не на найвищому рівні, і для оточення президента Путіна керівник „Братства“ – своя людина. Тому А. Шкіль робить цілком логічний висновок: „Головною метою побиття чужинців є дискредитувати Україну як державу, яка після Помаранчевої революції здобула прихильність міжнародної спільноти. Зближення України з Європою та США не вигідне російській владі, яка прагне зберегти вплив на українську зовнішню політику, залишити Україну в зоні свого впливу. Звісно, своїми руками Кремль тут нічого не робитиме, для цього в Україні є організації, готові виступити в його інтересах...“.

Не дивно, що подібні „організації“ ще є в посткучмівській Україні. Буде набагато дивніше і прикріше, коли влада не виявить щодо них ґрунтованої на законі політичної волі.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про рідкісного „уродинника“

Здається, немов це було вчора, коли я писала фейлетон О-КИ „Про стрільця, що добре ціляє“ – а це про д-ра Романа Барановського, що саме був завершив в повному здоров'ї 94 роки життя. Я закінчила свій фейлетон віршем „уродинника“, в якому, як завжди у нього, були оптимістичні слова:

„... Бо сміх – це фраза не пуста,
На світ з надією дивися
І жий нам більш ніж років ста...“

Побажання сповнилися у автора. Та ж 12 червня йому буде 100 років!

Цей, такий рідкісний ювілей будуть святкувати не тільки сам „ювілят“, але й широке коло його близьких з родини і друзів. Бо ж таке свято трапляється не часто і вже справді рідко можна зустріти столітню людину, котра настільки енергійна і повна гумору, як наш „уродинник“. Та ж він, не зважаючи на свій вік, живо слідує за нашим громадським і пластовим життям (як завзятий довголітній пластун – Лісовий Чорт), пише постійно статті до „Свободи“ та не залишає без уваги ніяку подію у політиці, як в міжнародній, так і в українській. Найкращим доказом цього є його статті у „Свободі“, в яких він порушує усі актуальні теми, вказуючи цим на широкий діапазон зацікавлень. Ось саме 3 червня читали ми на сторінках „Свободи“ його дуже актуальну статтю із цікавими міркуваннями на тему важливості і ролі нашої преси. На цю тему він писав не один раз, підкреслюючи визначальну роль преси в українському середовищі, як також на інші актуальні теми, що постійно виринають в нашій громаді.

Читаючи його статті, що довгими роками заповнювали сторінки „Свободи“, можна тільки дивуватися як людина із дуже конкретним діловим званням, має такий широкий діапазон зацікавлень і порушує у своїх журналістичних статтях стільки актуальних громадських тем.

Ба, ще більше є цікавим, що поруч з усіма поважними громадськими та пластовими темами у нашого „уродинника“ таке почуття гумору і поетичний нахил до віршування „з кожної нагоди“. Довгими роками я пильно збирала кожний його віршований лист чи інший „твір“, в яких стільки дотепного підхоплення різних життєвих ситуацій!

Розуміється, деякі були призначені мені та моїм писанням – на деяких зазначено, що „не для друку“, але усі вони завжди актуальні та писані саме із тим почуттям гумору, що у нашого „уродинника“ був завжди та залишився до сьогодні, не зважаючи на „похилі“ роки життя.

Як він вірно підхопив у своєму, одному і соток віршів, які вийшли з-під його пера:

„Це, кажуть, час життя осінній,
Мовляв це роблять вже роки,
На це є погляд теж відмінний,
Коли ми духом даліше юнаки...“

Тож вітаю рідкісного „уродинника“ теплим, дружнім привітом, бо ж і він, і я „духом даліше юнаки“... і надіюся з цілого серця, що Всевишній дозволить моєму другові відсвяткувати не тільки якнайкраще своє століття, але і далі залишитися „духом юнаком“!

О-КА

	СВОБОДА	Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз	— SVOBODA —	Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893		
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054		
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900 E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com		
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054		
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.		
Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу \$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожен зміню адресу - \$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".		
Головний редактор — Ірена Ярославич Редактори: Ольга Кузьмівич, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.		
Адміністрація „Свободи“ Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (доп. 3041) Керівник відділу оголошень (973) 292-9800 (доп. 3040) Марія Осціславська (973) 292-9800 (доп. 3042) Передплата - Марія Пенджола		

Асоціація Українців Америки

щиро вітає

д-ра Романа
Барановського

зі славним

100-річним ювілеєм

і зичить

Ювілярові міцного здоров'я!

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Вічний жаль за вчинком молодих років

Мій син вчився в коледжі і його вчителька шукала українки бути „товаришкою” для її бабці. Бабця жила сама, але мала на квартирі польку, яка допомагала їй у всьому рано і ввечері, а на день ходила до праці.

Бабця мала 95 років, була уже майже сліпа і глуха, тож внучка найняла мене на 2–3 години посидіти і поговорити з бабцею. Так я познайомилася з пані Касею.

Говорила в більшості пані Кася, бо якщо я говорила, то вона все одно не чула. Кожен день пані Кася розповідала мені про своє життя. Як вона приїхала з Сокаля в 1915 році до Америки, а мала тоді 15 років, як працювала на фабриці, як вийшла заміж, як народила сина. Потім, коли заробили трохи грошей, вислала сестрі на „шифкарту”, щоб вона приїхала в Америку. А сестра приїхала і відбила в неї чоловіка. Потім син воював у В'єтнамі, повернувся з війни, хворів і невдовзі помер. Залишилась з рідних невістка-американка і три внучки. Наймолодша внучка опікується нею.

Не нарікала пані Кася на минулі негаразди, але говорила: „Простити собі не можу одну річ. Коли я була ще у краю, сподобався мені сусідський хлопець Василь. І він теж не був байдужий

до мене. Почали ми зустрічатися, а батьки його побачили і заборонили йому ходити до мене, бо я була бідна. Знайшли йому багачку. А в той час приїхав з Америки мій вуйко і позичив мені гроші на „шифкарту” і ще організував більше молоді до Америки. В неділю зійшлися ми коло церкви. Вуйко найняв три фіри. Прийшло багато людей нас проводити, і між ними був і мій Василь. І так тужно дивився на мене. Та я була недобра на нього, що лишив мене, і відвернулася. Дотепер не можу собі простити того, чому я не підійшла і не попрощалася з ним, чому не поцілувала його на прощання. Так мені жаль, чому я того не зробила. Іноді думаю, що вислала б йому пачку, та забула його прізвище і не знаю, чи він ще живе чи пам'ятає мене”.

І так кожен день, аж до смерті, пані Кася згадувала свою першу любов і свій вічний жаль. Вже 10 років як пані Кася померла, а я продовжую згадувати її вічний жаль. Як багато з нас має десь глибоко в серці захований, забутий подібний жаль. І лиш на старість, коли пізно вже мріяти, він нагадує за себе і ятрить душу.

Слава Б.,
Кеноша, Вискансин

Кубань - українська земля

Багато українців зовсім забувають про ще один великий простір України, окупований Росією. Цей чудовий край – Кубань, біля Чорного моря.

Кубань приблизно така завелика, як Галичина. Клімат на Кубані чудовий і нагадує мені Каліфорнію, де виростають цитрини, де є великі морські пляжі. Населення Кубані зрусифіковане, але мешканці ще й тепер почувують себе внуками українських козаків. Їхній корінь – Україна. Це населення помалу пробуджується і шукає свого коріння. Українці повинні допомогти людям на Кубані. Вони

не мають жодної української школи, живуть у вакуумі між Україною і Росією. Російська Федерація зліплена під тиском карабіна і вона нині чи завтра розпадеться.

Що буде з Кубанню? Свідомі українці повинні це зрозуміти і допомогти зрусифікованам українцям Кубані, бо це наш український обов'язок. Кубань є і буде українською. Якщо преса писатиме про українську Кубань, то це буде той вогник, що розпалює велику ватру.

Юрій Кравчук,
Вілмінгтон, Делавер

Думці о. Павла Когута можна довіряти

Недавні похорони Папи Івана-Павла II були важливим і зворушливим свідченням зближення різних країн і релігій в тому, що належить до загальнолюдських ідеалів гуманізму. У цих незабутніх похоронах взяли численну участь і нехристияни, бо Великий Папа розумів і відчував людський світ як Богом дану єдність. Тому світ віддав таку глибоку і щирю пошану цьому, як влучно писала наша „Свобода”, „оборонцеві миру і справедливості”.

Обрання німецького кардинала Йозефа Ратцінгера на Папу Бенедикта XVI викликало певні запитання у багатьох країнах світу. Однак, невдовзі Ватикан повною мірою відповів на них, докладно з'ясувавши чималі богословські заслуги нового Папи перед Христовою Церквою.

Нашим читачам, сподіваюся, виявиться цікавою сторінка в біографії

Папи Бенедикта XV, котра певним чином пов'язує його з довголітнім парохом Української греко-католицької церкви у французькому місті Страсбурзі о. Павлом Когутом.

22 квітня українська редакція британського інформаційного агентства Бі-Бі-Сі виразно підтвердила факт особистого знайомства отця П. Когута з новообраним Папою.

Отож познайомилися вони ще в 1950 році, на богословських студіях у Німеччині. П. Когут розповідав Йозефові Ратцінгерові про тяжкі переживання Української Церкви під комуністичним режимом, про те, що у 1941 році НКВД замордувало його дядька. Востаннє отець П. Когут бачився з Йозефом Ратцінгером, тоді вже Архiepіскопом, у 2001 році на 50-літті їхнього висвячення. Йозеф Ратцінгер й того разу цікавився українськими справами.

Авторів цих рядків пощастило познайомитися з о. П. Когутом. Це було в 1985 році. Український хор „Думка” з Нью-Йорку, учасником якого був і я, виступав з концертами в Західній Європі. Нашим виступам у французьких містах Саверн і Страсбург суттєво посприяв саме о. П. Когут.

Пам'ятаю, як після концерту у Страсбурзі о. Павло вгощав нас смачною вечерею, а прощаючись з нами, кожному вручив по пляшці доброго французького вина. Я певен, що ніхто з тодішніх хористів і хористок не забув тих присмних хвилин спілкування з отцем Павлом – гостинним, товариським, добрим.

Едвард Кухар,
Говел, Н. Дж.

Незабутні зустрічі в Норт-Порті

Цього року мені з чоловіком Юрієм пощастило побувати в одній з українських парафій, яка славиться своєю гостинністю не лише на Флориді. Тут живуть українці, які переселилися на південь після виходу на пенсію. То ж не дивно, що парафія св. Андрія у Норт-Порті зібрала справжній квіт української діаспори. До неї належать і мама мого чоловіка Людмила Ворден – дочка покійного о. Віктора Масика, і сестра Ліза Кампей зі своїм сином. До них ми завітали на Великдень, щоб разом бути на Богослужінні, яке відправив о. Михайло Борисенко, та на Пасхальному обіді після Служби Божої. Серед почесних гостей була Софія Чумаченко, мама

дружини Президента України В. Ющенка.

Громада сердечно вітала пані Софію, кожному з присутніх хотілося підійти до неї ближче, щоб потиснути їй руку. Я намагалася затримати погляд на цій поважного віку українській жінці-матері, адже багато читала в пресі про родину Президента, особливо цікавило мене, з якого роду-племени його дружина Катерина. Важко й уявити усі подробиці життя пані Софії, яке було досить нелегким. Але ще дотепер, як і належить українкам, вона статечна і гарна. Вгадується велика терпеливість і витримка цієї поважної пані. А ще – вона своя, дорога і рідна, як кожна мама, добра і мила жінка. Мабуть, саме ці риси материнського характеру передалися Катерині Чумаченко-Ющенко.

У залі зібралися парафіяни й гості. На видному місці – портрети Віктора Ющенка та фотографії, що висвітлюють події недавньої Помаранчевої революції в Україні. До вітального слова запросили широко відому в Україні й у діаспорі письменницю і поетесу Ганну Черинь. Вона прочитала нову поему, яку присвятила переможним подіям в Україні. Я, слухаючи в авторському читанні поетичний твір мисткині, з віршами якої виросла, раділа щасливій нагоді бути тут та слухати її. Ганна Черинь подарувала мені три свої книги, які підписала на добрий спомин про зустріч.

Оксана Маковець
Сіфорд, Вірджинія

Несіть до читача незалежність думки!

Одержав примірник „Свободи”, ч. 21, з рецензією Л. Хмельковського на мою книгу „Це все – ми”. Дуже дякую! Написано добре, з душею. Відчувається уважне прочитання книги, знання тексту, а головне – активно діє позиція автора статті, що збігається зі спрямованістю газети, визначеної її назвою. Я радію такому позитивному ставленню до моєї праці й зичу „Свободі” загалом високо тримати марку видання, нести до читача, як і дотепер, незалежність думки у її вільному леті!

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

Це був вірш Івана Франка

У спогаді „Пам'яті Богдана Гірян-ка” („Свобода”, 27 травня) Роман Ричок подав слова Івана Франка з поеми „Мойсей” як слова Богдана Лепкого. При цьому два слова пропущено. Правильно мають бути:
„Все, що мав у життю він віддав
для одної ідеї,
І горів, і яснів, і страждав,
І трудився для неї”.

Міра Гармаш,
Філадельфія

Листа з цього приводу написав також Лев Іваськів з Філадельфії.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ МУЗЕЮ

відбудуться

в неділю, 26 червня 2005 р.,
о год. 2-й по пол.

в приміщенні
Українського Музею
222 East 6th Street, New York, NY 10003
(between 2nd and 3rd Avenues)

Тел.: (212) 228-0110
www.ukrainianmuseum.org
e-mail info@ukrainianmuseum.org

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Окружний комітет Відділів УНС Північного Нью-Джерсі звітував за річну працю

ПАРСИПАНИ, Н.Дж. – Окружний комітет УНС Північного Н. Дж., який охоплює 18 відділів, 15 квітня в приміщенні Головної канцелярії УНС провів свої річні збори з участю 15 представників Відділів. Проводив ними голова Окружного комітету Північного Н. Дж. Стефан Вельгаш. Відкриваючи збори однохвилинною мовчанкою, він попросив присутніх вшанувати пам'ять членів Відділів Північного Н.Дж., які відійшли у Божу вічність останнього року, відтак привітав присутнього президента УНС Стефана Качарая та радного Євгена Осціславського.

Головою зборів обрано Євгена Осціславського, секретарем Рому Гадзевич.

Замість протоколу з попередніх річних зборів С. Вельгаш прочитав офіційний звіт з них, опублікований у виданнях УНС. Після цього він звітував про свою діяльність. Передусім подякував присутнім за співпрацю та запевнив, що впродовж року на становищі голови Окружного комітету Відділів УНС Північного Н.

Дж., він продовжує вчитися все ефективніше працювати для УНС. Також подякував Головному секретареві УНС Христині Козак за її допомогу. С. Вельгаш підкреслив успішність автобусової поїздки до Союзівки на День Батька в 2004 році, як і участь членів Відділів УНС Північного Н. Дж. у заряді інформаційними кіосками УНС на різних фестивалях стейту та поза його межами, зокрема Стефка Воха, Христини Бродин і Оксани Тритяк.

С. Вельгаш звітував також про організаційні успіхи округи, підкреслюючи 10-відсотковий зріст членства в округі та нових забезпечень на суму 1.5 млн. дол. Однак, все це тільки заповнило 54 відсотки призначеної для округи квоти.

У своєму звіті заступник голови Округи Юліян Котляр, жартуючи, сказав, що не штука бути заступником голови, котрий все робить. Він зосередився на організаційній діяльності, зазначаючи, що тепер дуже важко здобувати нових членів, і запропонував новий підхід, щоб заохо-

Зліва: Стефан Вельгаш, Євген Осціславський, Стефан Качарай

тити до членства в УНС молодших.

Звітуючи за Контрольну комісію, її голова Є. Осціславський заявив, що він і члени комісії Х. Бродин і Лідія Цяпка перевірили книги Округи та знайшли все в найкращому порядку. Він підкреслив взірцево виконувати працю скарбника Округи Володимира Гончарика та позитивував, що в касі Округи є 2,046.54 дол.

Всі звіти збори прийняли одноголосно. Наступною точкою на порядку денному був вибір управи Округи на нову каденцію. Пропозицію прийняти і переобрати попередню Управу було прийнято одноголосно та обрано загальними оплесками.

Новообрана Управа Відділів УНС Північного Н. Дж.: С. Вельгаш – голова, Ю. Котляр – заступник голови, Дарія Семен – секретар, В. Гончарик – скарбник, Рома Гадзевич (головний редактор „Українського Тижденика“) зв'язкова англомовної преси, Ірена Ярсевиц (головний редактор „Свободи“) зв'язкова україномовної преси, Оксана Тритяк – організаційний директор, Лонгин Старух і Михайло Богдан – вільні члени, Контрольна комісія – Є. Осціславський, Х. Бродин, Л. Цяпка. Володимир Білик і Іван Чомко залишилися почесними головами Округи.

Після виборів до присутніх звернувся президент УНС С. Качарай. Він звітував про стан Українського Народного Союзу в 2004 році. Зокрема зазначив, що забезпечення льоду збільшилися, але не досить щоб покрити поточні видатки УНС. Витрати на Союзівку майже подвоїлися, хоч оселю відвідала більша кількість гостей, ніж раніше, все ж витрати зросли до 620,000 дол. У виданнях УНС „Свобода“ і „Український Тижденик“ видатки також зросли – від 161,000 в 2003 році до 240,000 дол. в 2004 році.

Крім того, С. Качарай повідомив, що проводяться переговори про перенесення Союзівки з корпорації з обмеженою відповідальністю, що є повністю власністю УНС, до фондації, котру буде створено як окрему реальність-організм. Є сподівання, що тоді фундація зможе отримати значну позичку для відновлення Союзівки, а зокрема головного будинку – з надією привабити „бізнес“ різних фірм і корпорацій впродовж цілого року.

Стосовно видань УНС, то С. Качарай повідомив, що УНС затруднив окремого дорадника, який має позитивувати, як зменшити видатки. С. Качарай також сказав, що згаданий дорадник має також запро-

понувати, в який спосіб видання можуть збільшити свої приходи.

Під час дискусії порушено також інші справи: відновлення та будову міських мешкань, важливість для УНС обидвох видань і Союзівки, братських пільг, як і про нову фундацію для Союзівки, котра матиме статус 501(c) (3).

Останньою точкою програми зборів було планування активності на цілий рік. С. Вельгаш повідомив, що Округа знову організуватиме автобусну поїздку в День Батька на Союзівку. Він також підкреслив, що Округа потребує присвятити більше уваги новим іммігрантам і їхнім потребам і відкрив дискусію на цю тему.

Учасники зборів, включно з продавцями забезпечень і один член „четвертої хвилі“, висловлювали різні думки стосовно того, як досягнути згаданих завдань. Всі погодились, що УНС має речі, з яких вони, як новоприбулі до США могли б користатися. Ніна Більчук з Головної канцелярії УНС заважила, що з позитивними змінами в Україні зросло зацікавлення відносити себе до України і українства. Вона оптимістично наставляла, що члени „четвертої хвилі“ також зацікавляються можливостями УНС, але це може забрати дещо більше часу. Вона також підкреслила, що брошури УНС мусять бути друковані мовою, котру вони розуміють і, що чисельна група українців живе у Брукліні, до якої варто б знайти дорогу.

На закінчення зборів Л. Старух зазначив, що 17 вересня відбудеться „Український день“ на стадіоні „Giants“, і УНС повинен там мати інформаційний кіоск. Також М. Богдан сказав, що інформаційний кіоск УНС повинен бути у Провідну неділю в Українському православному центрі в Бавнд-Бруку, Н. Дж., бо там в той час бувають тисячі осіб.

С. Вельгаш прочитав повідомлення Головного секретаря УНС Х. Козак про спеціальний курс про Пенсійні грамоти, котрий заплановано провести у Головній канцелярії УНС. О. Тритяк, яка є президентом, Клубу Сеньйорів УНС, роздала летючки про Конференцію сеньйорів УНС, що відбудеться на Союзівці від 12 до 17 червня.

Після закриття зборів дискусії продовжувались при каві.

Рома Гадзевич

(переклад „Свободи“ з „The Ukrainian Weekly“, ч. 17)

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

10 – 12 ЧЕРВНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

11 ЧЕРВНЯ – Весілля.

12 – 17 ЧЕРВНЯ – Конференція Клубу Сеньйорів Українського Народного Союзу.

18 ЧЕРВНЯ – Весілля.

19 ЧЕРВНЯ – День Батька на Союзівці.

25 ЧЕРВНЯ – Весілля.

26 ЧЕРВНЯ – 3 ЛИПНЯ – Перший табір Пташат.

26 ЧЕРВНЯ – 8 ЛИПНЯ – Тенісовий табір для дітей, віком від 10 – 18 років.

27 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #1, for ages 7-10.

1 ЛИПНЯ – Tiki Bar – грає оркестра „Луна“.

1 – 4 ЛИПНЯ – Святкування Дня Незалежності.

2 ЛИПНЯ – Забава при звуках оркестри „Луна“ і забава для молоді до звуків „Грім“ і DJ.

3 ЛИПНЯ – Забава. Мистецька виставка Діани Шмериковської із серії „Український танець в малярстві“; виставка герданів і фотографій Романки Заяць.

3 – 10 ЛИПНЯ – Другий табір „Пташат“.

4 – 8 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #2 for ages 7-10.

8 – 10 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

10 – 16 ЛИПНЯ – Discovery Camp-Session #1 for ages 8-12.

17 – 22 ЛИПНЯ – Перший табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

17 – 23 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #2, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #1 for ages 13 – 16.

22 – 24 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz

24 – 29 ЛИПНЯ – Другий табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

24 – 30 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #3, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #2, for ages 13 – 16.

24 ЛИПНЯ – 6 СЕРПНЯ – Teachers Seminar, Ukrainian Educational Council of New York City.

29 – 31 ЛИПНЯ – Загальноосвітній УПА вікенд призначений для ознайомлення упівського життя.

30 – 31 ЛИПНЯ – Унівська виставка в бібліотеці.

31 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ – Scuba Course for ages 12 and up.

1 – 5 СЕРПНЯ – Тиждень гри в голф.

5 СЕРПНЯ – Кабарет Рона Когута і його групи.

5 – 6 СЕРПНЯ – Мистецька виставка кераміки Диці Ганушевської.

5 – 7 СЕРПНЯ – Sports Jamboree Weekend.

6 СЕРПНЯ – Пополудневий концерт „Бараболі“ і кабаре Рона Когута з його групою. Забави – оркестри „Грім“ і „Буря“ у Веселці і на терасі.

7 СЕРПНЯ – День Союзу Українок і недільний концерт.

7 – 20 СЕРПНЯ – Український танцювальний табір.

13 СЕРПНЯ – Вибір „Міс Союзівка“. Забава до звуків оркестри „Темпо“.

19 – 20 СЕРПНЯ – Виставка картин родини Козаків.

20 СЕРПНЯ – Концерт танцюристів – учасників таборів. Забава до звуків оркестри „Фата Моргана“.

27 СЕРПНЯ – Весілля.

Мова продовжує хвилювати

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – В половині 90-их років я працював в Києві у медіа-проекті, фінансованому американською програмою технічної допомоги Україні. На одній з „літучок“ – оперативній нараді керівництва, або, як в нас кажуть, „staff meeting“-у, де я був єдиним американцем, я так висловився про одну „творчу особу“: „Та він якийсь вар'ят“. (Закрита нарада дозволяла вільно висловлювати свої погляди).

Після наради до мого кабінету підійшла наша секретарка – симпатична, інтелігентна дівчина з Боярки, що під Києвом, заочний студент Інституту журналістики Київського університету, і запитала: „Пане Ростислав, ви вжили слово „вар'ят“. А що це таке?“.

Це запитання здивувало мене: у спілкуванні з моїми колегами – переважно молодшими за мене – я старався уникати американізмів і галицизмів, але не сподівався, що 20-річна Оксана, яка добре володіла українською мовою, до того часу не чула слова „вар'ят“. І я пояснив їй: божевільний.

Це було десять років тому. Але щойно тепер я довідався, чому у лексиконі молоді, інтелігентної українки була біла плямка. Адже тоді коли вона народилася, слово „вар'ят“ потрапило в реєстр репресованих слів в Українській РСР і, очевидно, цілого Союзу, частиною якого була „країна-абрєвіатура“. Цей факт знайдете на 358-ій сторінці у новій книжці за редакцією Лариси Масенко, „Українська мова у ХХ сторіччі: історія лінгвоциду“. (Київ: Всеукраїнське товариство „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка і Видавничий дім „Києво-Могилянська академія“, 2005 рік. 400 ст.)

Таке слово, як „вар'ят“ – одне з тисяч, які комуністичні „боси“ в Україні забороняли. Тут і „бігун“ у значенні „поліус“ і „живе срібло“, знане також як „ртуть“. Що з того, що якийсь Франко чи Коцю-

бинський, чи Кобилянська користувались у своїх творах того роду словами! Така лексика, з погляду головного партійного „лінгвістичного капо“, покійного академіка Івана Білодіда – віддаляла „українську мову від принципів правописної практики споріднених мов (російської і білоруської)“. Таку лексику в „УРСР“ вилучували.

Все це знали окремі люди, але тепер у збірнику „Українська мова...“ маємо документи і факти, чорне по білому, між палітурками одної книжки. Її презентація відбулась 24 травня у Києво-Могилянській академії за участю таких авторитетів і одночасно жертв мовної політики, як академік Іван Дзюба, літературні критики Михайлина Коцюбинська і Євген Сверстюк, віце-президент „Могилянки“ Іван Брик. А головними творцями цього інструменту, який може розпочати лікування ран скаліченої мови, були три особи, також присутні на презентації: вже згадана Лариса Масенко – редактор збірника і автор вступної статті, Віктор Кубайчик, який підвищував і упорядковував документи, і Оріся Демська-Кульчицька, яка уклала реєстр репресованої лексики. Це останнє – детективна праця, бо списки заборонених слів були строго засекречені. Їх бачили тільки окремі особи в галузі партійного ідеологічного відділу і довірені редактори. Довелось читати гори статей з 30-их і 70-их років (а це два періоди війни проти української мови), і вишукувати слова та фрази, які маститі автори у цих статтях „розпинали“.

Хочеться сказати, що нарешті, на 14-му році незалежності, промотори української мови в Україні поставили коня поперед воза. Досі вони багато розпачали над спотвореним станом сучасної (совєтської) української мови, але досі порівняно мало кого переконали у важливості цього питання.

Тут, як писали совєтські публіцисти, є об'єктивні причини. Лари-

са Масенко це добре розуміє. „Негативне ставлення частини української інтелігенції до вимог перегляду норм української мови, – пише вона у вступній статті, – мають певні підстави.“

Опоненти правописної реформи та інших змін у мовній сфері вбачають у їх впровадженні загрозу для досягнення значно важливішої мети – розширення сфер вживання української мови. У цьому переконанні багатьох утвердив перебіг останньої дискусії щодо проекту нового правопису, підготовленого групою мовознавців на чолі з директором Інституту української мови НАН України Василем Німчуком“. (35 ст.)

Отож для прикладу: новий віцепрем'єр-міністр з гуманітарних питань Микола Томенко, „дуже файна, своя людина“, державник, демократ і т. і., виступає проти впровадження нового правопису. Це жах, правда?! А тепер одягніть постолі пана Томенка: він старається підвищити рівень українських шкіл, знайти гроші на додаткові підручники і пристойну платню для учителів, у нього на голові п'ять чи шість законопроектів у Верховній Раді, які мають на меті надати російській мові в Україні особливий статус (серед авторів тих законопроектів є й політичний партнер Томенка, провідник соціалістів Олександр Мороз), і за десять місяців здобути значну кількість місць у чергових виборах до Верховної Ради. (А такі справи, як судова реформа чи податкова реформа, чи нові джерела нафти й газу навіть не треба згадувати, але усі вони якимсь чином впливають на кожнісінького виборця).

Аналогічними до проблем з пост-лінгвіцидною мовою є членство України в Європейському союзі і НАТО. Величезна кількість українців – знову ж таки з „об'єктивних причин“ – є проти вступу України до ЕС і НАТО; вони майже нічого доброго про ці союзи не знають. І тому міністерство закордонних справ почало просвітнянську кампанію по всій Україні. Якось міністер закордонних

справ Борис Тарасюк розповідав, що нині дипломати з його відомства здійснюють стільки ж, а то й більше поїздок по Україні, як закордон. Крім того, в Україні набирають обертів широкі інформаційні програми для різних рівнів населення – від школярів до інтелектуалів – про НАТО, ЕС.

Гадаю, що збірник „Українська мова у ХХ сторіччі: історія лінгвоциду“ який вийшов досить пристойним тиражем (5000 примірників), і – як я чув, хоч цього не знайшов у збірнику – при фінансовій допомозі нашої діаспори, стане першим засобом ознайомлення населення з війною проти української мови, яку протягом десятиліть вели компартійні спеціалісти. Іван Дзюба так і назвав цей збірник – „книжкою, яку давно чекали люди“, а Михайлина Коцюбинська звернула увагу на те що нова праця є і наукова, і доступна – „тут є документи, які самі за себе говорять“. Вона також закликала обережно ставитись до широукраїнців-державних керівників, які не хочуть зненацька міняти правопис. Їхнім аргументам, доводила вона, треба йти на зустріч, а не омінати їх.

Інакше кажучи, не пройде Європейський союз, не пройде НАТО і не вдасться загоїти воєнні рани української мови, доки пересічний громадянин не зрозуміє справжньої суті усіх цих питань.

Але в нинішній Україні є ще один елемент: деякі полководці війни-лінгвоциду все ще серед нас і все ще в регаліях. У 1960-их роках генералом партійної війни проти української мови був академік Іван Білодід, який вже помер, але його праці про конечність зближення української мови з російською є у збірнику.

А головним ад'ютантом Білодіда в ті часи був академік Віталій Русанівський. Він, у свої 74 роки, не тільки все ще працює в тому ж будинку Академії Наук, де працював 30 років тому, коли тут, за пів милі від штабу Компартії України, знаходився форпост війни проти української мови. Досвідчений полководець Русанівський не тільки зумів неутралізувати рекомендації правописної комісії чотири роки тому, але й перебрив керівництво цією справою і закрив її, як воєнну таємницю, на сім замків.

В Україні досі не було декомунізації, і хай не буде. Але Україна могла б запозичити у Південної Африки (ПАР) програму „комісії правди“. За таких умов ніхто б не позбавляв академіка Русанівського і десятки інших комуністичних ватажків ані пенсії, ані звань, ані житла.

Зате Русанівський мав би можливість розповісти на публічному форумі, як він переслідував, наприклад, любителя української мови Бориса Антоненка-Давидовича, як будував у своїх авторитетних писаннях аргументи, які мали на меті зблизити українську мову якомога ближче з російською. Або – якою точно була його роль у рішенні правління Спілки письменників 1972 року виключити з членства нинішнього академіка і Героя України Івана Дзюбу?

Але така комісія правди не буде створена, принаймні доти, доки однією з головних вулиць столиці незалежної України є вулиця „Січневого Повстання“ – того, яке мало на меті покінчити з „українським сепаратизмом“ 1918 року.

Помаранчева революція і спадщина Київської Русі

Ярослав Розумний

Помаранчева революція на київському Майдані Незалежності практично вирішувала кілька проблем: демократичний устрій української держави, гасло Миколи Хвильового „Геть від Москви!“ та повернення Україні її автентичності. Бо чи не є іронією факт, що східна частина України – її Лівобережжя, яке найдовше знаходилося у рамках Гетьманської держави, нині лякає своїм „сепаратизмом“ і готове віддатися в обійми державі, яка перетворила її у свою колонію та понад два століття деформувала її мовно, культурно й нищила голодоморами.

Цієї проблеми, в такій формі, зі зрозумілих причин, не наголошувалося ні в президентській передвиборній кампанії, ні в маніфестаціях на майданах українських міст. Натомість, ці проблеми, себто історичні та політичні стосунки між Україною і Росією та претензії останньої до Київської Русі та її культурної спадщини виринали в заявах російських політиків та академіків і в західній публіцистиці.

Відношення Росії до Київської Русі має для росіян подвійне зна-

чення – політичне й чисто психологічне. А психологічне тому, що воно заторкує національну (етнічну) самосвідомість росіян, над якою століттями працювала російська політика, наука й Церква. Відібрати від росіян Київську Русь з її великим минулим означає надщербити російську національну ідентичність. Тому часто, коли мова про київське середньовіччя й ідентифікування його з українцями й Україною, в багатьох „великоросійських учених“, говорить Д. Чижевський, переважають „не наукові рації, а національно-політичні емоції“.

В цьому коментарі хочемо відсвіжити відоме про стосунки між Київською Руссю-Україною та Московщиною-Росією.

Київська Русь Х-ХІІІ ст. була першим політичним, культурним, церковним та економічним центром на сході Європи. В часі свого найбільшого розквіту й сили київські великі князі поширили своє володіння й на північні й північно-східні слов'янські й неслов'янські народи і племена. Тому це „об'єднання“, яке часто називають федерацією або комонвелтом, ніколи не було

органічним цілим. У ньому завжди діяли відосередні сили й навіть проявлялась відверта ненависть до Києва. Часто вони відмовлялись платити Києву данину, мілітарно боронити його інтереси або приймати князів, присланих їм з Києва. А в 1169 р. князь Володимирсько-Суздальський нападає й нищить Київ. Роль й сила Києва залежала в головній мірі від сильних індивідуальностей київських великих князів. Тут формувалась інтелектуальний „тон“ і на його принципах, які в основному представляли інтереси Київської держави, взорувалась і жила вся Русь.

Органічну цілісність, як доводять літературні й культурні дослідження, творили Київське, Чернігівське, Переяславське, Турівське, Галицьке й Волинське князівства, що були „первинною“ Руссю, як її окреслює Д. Чижевський, яка, більш-менш, збігається з територією нинішньої України.

У ХІІІ ст., внаслідок нападів монголів (1223 і 1239 рр.) наступає спад центральної ролі Києва. Територія Київської Русі звуужує-

(Закінчення на стор. 20)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Фундація „Український Геноцид - США” звітує...

ЧИКАГО. – 14 травня відбулися загальні збори Фундації „Український Геноцид - США”, під час яких присутні мали нагоду познайомитися з діяльністю управи в 2004–2005 роках. Зі звітом виступив голова Микола Міщенко.

Основною метою Фундації є інформувати світ про Геноцид українського народу, заподіяний комуно-московською владою. Інформаційну брошуру, тиражем 10 тисяч примірників, Фундація видала і розповсюджує при різних нагодах, як також її отримують відвідувачі Українського Національного музею (приблизно 6 тисяч осіб річно). Фундація вислала листи до 100 сенаторів США з проханням підтримати законопроект 202, який вніс сенатор Кембел з Кольорадо, вимагаючи, щоб український Голодомор був визнаний Геноцидом.

У травні 2004 року члени управи разом з УККА і канадськими організаціями провели масове висилання поштових карток до газети „Нью-Йорк Таймс” з вимогою уневажнити незаслужену нагороду Пуліцера, яку отримав Волтер Дуранте, з огляду на його фальшиву інформацію чи заперечення факту Голоду в Україні 1932–33 років. З цією метою від-

булося також разом з УККА, протестаційне пікетування бюро „Нью-Йорк Таймс” в Чикаго.

19 вересня 2004 року було організовано традиційне урочисте вшанування пам'яті жертв Геноциду в церкві св. Андрія і біля пам'ятника жертв Голодової облоги України, в Блюмінгдейл, Іл. Участь в них узяли духовенство, конгресмени Генрі Гайд та громадянство Чикаго й околиць.

М. Міщенко в 2004 році побував в Україні, був міжнародним спостерігачем під час третьої тури президентських виборів, мав зустріч з Віктором і Катериною Ющенками, під час якої торкнувся справи дослідного центру Геноциду. Цією справою займається Катерина Ющенко. Крім того, М. Міщенко був на засіданні Асоціації дослідників голодоморів під проводом Левка Лук'яненка, поінформував їх про працю Фундації і старання добитися впровадження в американську шкільну систему навчання про Український геноцид та поширити інформацію на мережах Інтернету. Він також переконував членів, щоб назву перемінили на Асоціацію дослідників геноциду, а не голодоморів.

У січні 2005 року за стараннями Фундації, конгресмени штату

Ілиной Джон Фрічі і Пол Фролік запропонували Палаті репрезентантів штату законопроект, метою якого має бути впроваджене в початкових і середніх школах штату Ілиной навчання про Український геноцид. Обидві Палати Конгресу і Сенату це затвердили й тільки бракує ще підпису губернатора. До нас приїжджали теж вірмени.

Доповідь Євгенії Далас, свідка Голодомору й авторки книжки „Жінка п'яти континентів”, відбулася 19 лютого й була доказом великого ентузіазму доповідачки для справи визнання світом нечуваної трагедії українського народу Геноцидом та засудження міжнародним трибуналом його винуватців.

Репортерка газети „Дейлі Гералд” провела інтерв'ю з М. Міщенком й після того було запрошення провести лекцію про Голодомор в одній зі шкіл. М. Міщенко, Катя Міщенко-Мицик і Тамара Кузик-Сторі розповіли учням про Голод, висвітлили уривки фільмів „Жнива розпачу” та „Помаранчева революція”. Відгук був несподіваний: надійшло 80 листів від дітей і вчителів з подякою та описом вражень, які залишилися в їхній пам'яті.

При кінці березня, завдяки зу-

силлям Каті Міщенко-Мицик, відкрито веб-сторінку Фундації „Український Геноцид - США”. Відразу був надзвичайний відгук, особливо студентів університетів Австралії, Канади, Німеччини та Аргентини, які замовили програми для вчителів, що їх опрацював д-р Мирон Куропась.

В дальшому присутні почули фінансовий звіт, який виготовив Ярослав Ганкевич. Прибутки Фундації складаються з членських внесків, добровільних пожертв, продажу жетонів і стрічок в день відзначення пам'яті Голодомору. Щорічні витрати включали цього року 1,500 дол. для нагород студентам Острозької академії, які досліджують історію Голодомору й написали праці з цієї теми, як також кошти друку вищезгаданих брошурок.

Олексій Коновал запропонував список кандидатів до управи, який прийнято одностайно. Головою обраний Микола Міщенко. Обговорено цьогорічне відзначення пам'яті жертв Голодомору, яке має відбутися в „Українському селі”, соборна Панахида в катедрі св. о. Миколая, „Голодний обід” та офіційна програма – в Українському культурному осередку. Вирішено оформити пересувну виставку про Голодомор.

Іванна Горчинська

UKRAINIAN HERITAGE

Фестиваль „Українська спадщина” відбудеться на церковній площі Української Католицької Церкви св. Михаїла
N. Broadway & Shonnard Pl., Jonkers, NY
(914) 375-4418

П'ЯТНИЦЯ, 17 червня
від 6 до 10 вечора

СУБОТА, 18 червня
від 1 до 10 вечора

НЕДІЛЯ, 19 червня
від 1 до 7 вечора

Вокальні групи та танцюристи
Традиційне мистецтво та сувеніри

Вареники, голубці, ковбаса
Каруселі та ігри (вступ 10 дол.)

ВІЛЬНИЙ ВХІД

ФЕСТИВАЛЬ

<http://www.brama.com/yonkersukrainianfest>

Sponsored by the Ukrainian American Youth Association

7-мі річні навчання народного танцю

VOLOSHKY
UKRAINIAN DANCE
ACADEMY

професор
Степан Забрєдовський

і народна артистка і солістка
Державного Академічного
Ансамблю ім. Павла Вірського
Вікторія Шумілова

У США тільки два тижні!

від 7-го до 21-го серпня 2005 р.

Зголошення приймемо до
30-го червня 2005 р.

Навчання відбудеться на "Тризубівці"
UKRAINIAN AMERICAN SPORT CENTER - TRYZUB
HORSHAM, PENNSYLVANIA

Ціна : \$750 - Включає навчання, помешкання та харчування

За інформаціями телефонувати до
Тараса Левицького - 215-763-8500
E-mail: Academy@Voloshky.com

Конференція з проблем охорони здоров'я, довкілля і спільних дій

НЮ-Йорк. – 28 квітня в ООН відбулася 14-та міжнародна конференція, організована з нагоди 19-ї річниці Чорнобильської катастрофи. Конференцію організувала і спонзорувала „WIT“ („World Information Transfer“) – неурядова організація „Світовий обмін інформацією“, головою якої є д-р Христина Дурбак. „WIT“ має консультативний статус в ООН у ділянці здоров'я і довкілля, які щороку в квітні, під час наукової конференції, традиційно відзначають пам'ять Чорнобильської катастрофи.

Конференція відбулася 28 квітня в головному бюро ООН. Виступи були надзвичайно цікаві та інформативні. Важко звітувати зі всього, що було дискусійне, бо виступали з доповідями особи, які мають високі становища в інституціях, працюють і досліджують хвороби у світі, котрі до певної міри спричинені станом довкілля. В додатку до ООН, спонсорами конференції були: фундація „Евергрін“, „Де Сільва і Филінс“, фундація К. Ковшевич, „Лікарський Тижевник“, „Волден Медія“, „Вокер Диджитал“. Співорганізаторами конференції також були уряди України і Хорватії.

Окрім головних організаторів також співпрацювали: ООН – Програма довкілля, Постійний представник при ООН Багамів, Танзанії, Тімор-Лесте, Таїланду і Уганди.

У ранковій програмі виступили 6 доповідачів. Д-р Х. Дурбак виголосила вступний реферат. Вона, між іншим, сказала, що метою конференції є поєднання плянів розвитку у тисячолітті („Millennium Developmental Goals“), програм охорони здоров'я. Необхідно зменшити смертність дітей віком до 5 років і жінок-породільниць; контролювати розповсюдження хвороб, (таких, як СНІД, малярія, туберкульоз та ін.; збільшити (щонайменше на половину) число людей, які мають доступ до питної води. Д-р Х. Дурбак сказала: „В нас є пляни, але цього замало. Ми мусимо перевести плян у дію. Тут ми зустрічаємося з перепонами, якими є брак знань, порозуміння і спільної угоди, невміння рятувати і лікувати людей. До певної міри, ми всі три перепони вже подолали. Тепер настав час будувати мости, щоб дійти до кінцевої мети. Найбільшими перепонами до успішних дій є вперта боротьба консервативних сил проти змін. Ми завважили, що великою перепорою є страх перед виявленням наших помилок, перед наслідками наших дій, перед втратою контролю. Корумповані, непрозорі уряди навіть деякі активісти є під тиском страху, який розмиває їхню рішучість будувати мости розуміння і співпраці для досягнення запланованих цілей і далекосяжних гуманітарних дій“.

Д-р Х. Дурбак продовжувала: „Чорнобильська катастрофа і її вплив на людське здоров'я засвідчили далекосяжні наслідки рішень

урядів, базованих на страху. В цій ситуації страх провідників СССР і, зокрема Михайла Горбачова, які, добре знаючи про вибух реактора Чорнобильської атомової станції, про 10-денну пожежу на реакторі, затаїли цю інформацію від населення, чим наразили на хвороби людей не тільки в Україні, але й в Білорусі, Росії і великій частині Європи. Приблизно 4.9 мільйона осіб були наражені на підвищену радіацію. Наслідки цього злочину будуть тривати ще за життя майбутніх поколінь“.

Д-р Х. Дурбак сказала, що вже багато що зроблено, але попереду ще є чимало випробувань. Щоб змінити наставлення і поведінку людей, треба великих зусиль. Але це потрібний чинник, якщо ми бажаємо дійти до мети.

На конференції промовляли Посол України до ООН Валерій Кучинський, Посол Японії Кензо Ошіма, д-р Аднан Амін (директор ООН – Програма довкілля), Лю Марсіано (завідуючий проєктом води – Ротарі), д-р Елен Зільбергельд (професор з Джан Гопкінс-університету) і Рон Гартман (телеканал „60 хвилин“).

Ротарійці („Rotary International“) почали проєкт „Чиста вода“. Вони розповсюджують по світі (особливо в Африці) фільтри для очищення води, які роздають бідним жінкам до їхніх жител. Очищувальник відносно малого розміру і простий до ужитку. В цей спосіб „Ротарі“ рятує життя бідних, приносячи їм чисту воду, „Ротарі“ це робить за свої кошти, які збирає на харитативні цілі. Тут спрацює легкий і дешевий спосіб рятувати здоров'я і життя багатьом людям за відносно малі кошти.

Наступними заходами був відеоміст між залом і Чорнобильським центром у Славутичі, Україна, проведений за участі 16-ти активістів з різних міністерств України. Вони спершу представили їхні справи і проблеми, а потім були запитання з американської сторони. З України переважно говорили російською мовою, деякі українською, а дехто англійською. Теми – економіка, стан здоров'я, безробіття, брак фондів. Українці запрошували американців відчиняти підприємства в Славутичі. Підсумок телемосту: в Україні є великі нестачі, люди хочуть вчитися і працювати, але їм треба допомогти стати на ноги і вони просять такої допомоги у американців.

Темою післяпобудової програми була епідемія СНІДу в Східній Європі і Центральній Азії. Виступали д-р Скот Рацан – віце-президент корпорації „Джонсон і Джонсон“, Анваруль Чавдгурі – високий урядовець з Малих Островів; Іван Німац – дипломат з Хорватії; д-р Йосип Беговац – професор Загребської медичної школи; д-р Армін Фідлер – з Світового банку (сектор здоров'я Європи і Центральної Азії); д-р Джек Вотерс – віце-президент фармацевтичної компанії Файзера; д-р

Зліва: Володимир Боднар, Божена Ольшанівська, д-р Брій Саксена, д-р Христина Дурбак, д-р Скот Рацан.

Дебреворк Зевді – директор глобальних справ СНІДу з Світового банку; д-р Рафаїл Мазін – регіональний дорадник з СНІДу Пан-Американської організації здоров'я; д-р Брій Саксена – професор ендокринології Корнель-університету.

Дискусії і доповіді стосувалися СНІДу і стану епідемії, під час якої вмирають масово майже всі жінки і діти, залишаються сироти, які не мають жодної опіки. Епідемія в Україні зростає тривожним темпом. В Україні зі СНІДу вмирають переважно люди віком 25 – 34 роки. Як звітує Центр СНІДу в Україні, зареєстрованих захворювань в 2004 році було 68 тисяч, але Світова організація здоров'я подає, що насправді в Україні є 360 тисяч хворих на СНІД, або 1.4 відсотка населення. Це тільки дорослі, а якщо додати дітей, то в Україні є приблизно 2 відсотки хворих на СНІД.

На базі математичного моделювання дослідники в Україні і Великій Британії обчислили кількість захворювань від 2001 до 2010 років на СНІД в Україні з песимістичної і оптимістичної точки зору. З оптимістичного боку, до 2010 року буде 600 тисяч захворювань, 300 тисяч смертей людей віком пересічно 67.5 року. З песимістичної точки зору буде приблизно 1.4 мільйона захворювань, понад 450 тисяч смертей осіб з пересічним віком 65 років.

Серйозні спроби уряду України запобігти епідемії СНІДу були розпочаті у 1992 році, коли була ухвалена національна програма боротьби проти СНІДу. У 1998 році вийшов закон про СНІД. Уряд України і міністерство здоров'я співпрацюють в цій площині з ООН та рядом міжнародних організацій. В 2004 році Верховна Рада України утворила спеціальну комісію зі СНІДу, туберкульозу і наркоманії. За підтримкою фундації Олени Франчук Україна приєдналася до консорціуму зі СНІДу Б. Клінтона – в надії

зменшити захворювання на СНІД і поліпшити лікування від СНІДу. Щоб боротися з епідемією СНІДу, потрібна співпраця урядів, міжнародних і громадських організацій. Ключовими елементами боротьби є поширення знань і посилення відданості проведень підприємств і профспілок у боротьбі проти СНІДу, справедливе трактування робітників в місцях праці, улаштування в місцях праці програми навчання і інструктування щодо хвороби.

Підсумовуючи програму конференції, можна прийти до висновку, що людство зазнало великих втрат не тільки від Чорнобиля, але також від СНІДу, епідемія якого атакувала весь світ. Наслідки Чорнобиля є далекосяжні і будуть мати вплив на майбутні покоління. Окрім того, зацікавлення цією проблемою є відносно мале. Це можна було завважити на залі конференції, де було мало слухачів. Членів української громади можна було порахувати на одній руці. Епідемія СНІДу, яку можна зменшити і контролювати, поширюється. Виглядає, що людство має самозгубні тенденції і не дбає про своє життя, здоров'я, долю своїх дітей.

Організація „Американці в обороні людських прав в Україні“ (АНРУ) довгі роки зверталася до міжнародних установ з вимогою зачинити Чорнобильську електростанцію. Це нарешті сталося 15 грудня 2000 року. Зверталися також до країн „великої сімки“, які обіцяли дати гроші Україні, щоб полегшити економічні проблеми, які виникнуть у зв'язку із закриттям ЧАЕС. Деякі з них дали гроші, але не всі, або дали замало.

На жаль, на Україну знову впав тягар негараздів через помилки, незнання, або байдужість тоталітарного режиму до людської долі. Але світ вже не ставиться до України байдуже, йде до неї з допомогою.

Божена Ольшанівська

Зліва: Д-р Йосип Беговац (Хорватія), д-р Кейт Гансен (Світовий банк), д-р Христина Дурбак (голова „WIT“), д-р Скот Рацан (віце-президент „Джонсон і Джонсон“), д-р Джек Вотерс (віце-президент „Файзер“).

Let ALL roads take you to Soyuzivka this summer

MAY - JUNE

5/28- Olya Fryz performance
5/28- Zabava with Fata Morgana
6/12-17 UNA Senior's Week
6/19- Father's Day Luncheon and Program
6/26- 7/3- Tabir Ptashat Camp, Session #1
6/26-7/8 Tennis Camp
6/27-7/1- Exploration Day Camp, Session #1

JULY

7/1-7/4 Fourth of July Festivities
July 1 Luna performs at Tiki Bar
July 2- Zabava- LUNA AND Teen Dance Night- HRIM & DJ
July 3- Zabava, band to be announced
July 1-4 Art Exhibits: Dianna Shmerykowsky featuring a series of Ukrainian Dance paintings and Romanka Zajac featuring Gardanny and Photography
7/3-7/10 Tabir Ptashat Camp, Session #2
7/4-7/8 Exploration Day Camp, Session #2
7/10-16 Discovery Camp, Session #1
7/20- Hutzul Night with performance by Olya Fryz
7/17-22 Chemney Camp Session #1
7/17-7/23 Discovery Camp, Session #2
7/17-7/23 Adventure Camp, Session #1
7/22- Odessa Seafood Night with Chemney Camp Performance
7/24-29 Chemney Camp Session #2
7/24-7/30 Discovery Camp, Session #3
7/24-7/30 Adventure Camp, Session #2
7/27- Hutzul Night with performance by Olya Fryz
7/29- Entertainment at Tiki Bar, performance TBA
7/29- Odessa Seafood Night with Chemney Camp Performance
7/29,30,31- A Day in the Life of an UPA Partisan featuring photo exhibit, outdoor interpretive presentation, film
7/30-Zabava- Na Zdorovya AND Teen Dance Night-HRIM & DJ
7/31-8/5 Scuba Diving Course

AUGUST

8/1-5 Golf Week
8/5-7 Sports Jamboree
8/5 Caberet show with Ron Cahute & Company
8/5-6 Art Exhibit: Ducia Hanushevsky featuring Ukrainian ceramic art
8/6 Afternoon performances- "Barabolya" with Ron Cahute & Company followed by HRIM Zabava with Burya on Veselka Patio DJ in Veselka Hall
8/7-20 Traditional Ukrainian Folk Dance Camp
8/12 Twisted Kishka performs at Tiki Bar
8/13 Miss Soyuzivka Weekend & Zabava with Tempo
8/19-20 Art Exhibit: Kozak family featuring paintings
8/20 Dance Camp Recital Performance and Zabava with Fata Morgana

SEPTEMBER

Labor Day Weekend Festivities

9/2 Zabava with Luna
9/3 Afternoon festivities- Dance Ensemble, HRIM and DJ
9/3 Zabava with Luna and Fata Morgana
9/4- Afternoon Dance Ensemble performance followed by entertainment at the Tiki Bar
Zabava with Fata Morgana and Teen Dance Night with Hrim & DJ

UNA Estate Soyuzivka P.O. Box 529 • 216 Fordmoore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641

www.Soyuzivka.com

Візити до Аргентини, Бразилії, Парагваю

НЬО-ЙОРК. – Від 4-15 травня президент СКУ Аскольд Лозинський відвідував українські громади Аргентини, Бразилії, Парагваю. В Аргентині проживає близько 250 тисяч етнічних українців, яких об'єднують організації „Просвіта“, „Відродження“, Пласт, СУМ, Православне Братство й інші. Географічно громади знаходяться в Буенос-Айресі та околицях (місті Берісо), а найбільше їх у провінції Місіонес, де є організації „27 серпня“ (назва на честь перших емігрантів, котрі прибули 27 серпня 1897 року), Аргентинсько-Український соціальний клуб (колись „Просвіта“), Українська громада в Обері і колоніях. В міру можливостей координує діяльність цих світських установ Українська центральна репрезентативна (УЦР), очолювана Юрієм Іваником, Дмитром Грабарем і Юрієм Данилишином.

Найбільшою проблемою є невживання української мови в щоденних взаєминах, а інколи навіть на формальних форумах. Також мало новоприбулих емігрантів з України, хоча Аргентина надзвичайно багата природними багатствами, сільськогосподарськими продуктами та енергією.

Президент СКУ мав зустрічі з громадськими установами, з Єпископом УКЦ Михайлом Мицишем, Послом України Олександром Никоненком, міністром еміграції Аргентини д-ром Рікардом Родрігесом, представниками провінційних і місцевих структур. Мова йшла про підтримку українських громадських структур, збільшення торгового обігу, взаємного підприємницького режиму та визнання наукових дипломів України й Аргентини.

У провінції Місіонес провідну роль відіграє УКЦ та зокрема отці-василіяни та сестри-василіанки, а інколи сестри-служебниці. В додаток, надзвичайно потужні комерційні підприємства, власниками яких є українці, наприклад „Розамонте“ в Апостолесі, а також Кооператива тютюну „Місіонес“ в Обері надають велику допомогу місцевим громадам. Координатором дій в цій провінції є журналіст Юрій Баланда з Посадасу, заступник голови

УЦР на область Місіонес. Майже в кожній громаді працюють аматорські й фолклорні ансамблі танцю, бандури, співу тощо.

Для українців в Аргентині є важливим почати контакт, зокрема електронний, з українськими громадами світу для взаємного користування українською мовою. Також важливою була б допомога молодечим організаціям, зокрема виховним персоналом, що активізує молодше покоління в існуючих структурах. Президент СКУ поклав квіти перед пам'ятником Тарасу Шевченкові в Буенос-Айресі.

У Бразилії візита розпочалася участю президента СКУ у першому в історії Конгресі українців Бразилії, Аргентини і Парагваю в Фос-де-Іквасуді, на який прибуло близько сімдесяти делегатів від цих країн. Конгрес вітали Владика Іфраїм Кривий – від Української Католицької Церкви та отець протопресвітер Микола Мелуш – від Української Автокефальної Православної Церкви (у злуці з Вселенським патріархом), Посол України у Бразилії Юрій Богасєвський. Конгрес вирішив провести спільні акції з відзначення 75-ої річниці Голодомору в Україні, спільний конгрес молоді.

Президент СКУ відвідав громади у Прудентополісі та довколишніх селах (колоніях), а також Ітарі, Куритибі та Сан-Паоло. В загальному українців у Бразилії нараховується майже пів мільйона. Громади посідають цінні будівлі, підприємства, добре організовані, зокрема УКЦ, в якій провідну роль відіграють отці-василіяни та сестри-служебниці. У Прудентополісі та його околицях існує понад тридцять українських католицьких церков, семінарія, монастир, друкарня, інтернат, музей, культурний центр, школа, пам'ятник Тарасу Шевченкові. Велику жертвенність проявили українці США і Канади, а особливо ЗУАДК, підтримуючи земельний проєкт, який надає можливість українським селянам в околиці Прудентополісу закупити наділи землі для власного господарства. По селах працюють українські кооперативні асоціації для кращого господарювання. Зв'язки з місцевою владою

надзвичайні, оскільки українці становлять 70 відсотків населення Прудентополісу.

Подібна політична ситуація в Ітарі та Куритибі. Важливі здобутки українських церков, народних домів чи будинків культури. В Куритибі існує Меморіал першого поселення. Президент СКУ в Куритибі мав зустріч з Владикою УАПЦ Єремією та консулом України в Куритибі Олександром Марковим, а також з членством Союзу українців у Бразилії, молоддю осередку культури „Полтава“ та з Товариством прихильників української культури.

Під час перебування в Бразилії Президент СКУ поклав квіти біля пам'ятника Т. Шевченкові у Прудентополісі та Куритибі.

У Парагваї президент СКУ відвідав українців у двох місцевостях - Енкарнасіоні та Фрамі. Основне громадське життя є навколо Церкви - УАПЦ (у злуці з Вселенською Церквою), УПЦ Київського Патріархату, УКЦ та Українського євангельського об'єднання. Окрім церковних громад, працює центральна організація „Просвіта“ (очолює Осип Ремезовський). Проживає тут близько десяти тисяч українців.

В українській громаді працює багато молоді, яка займається танцями, співом та спортом. Українська футбольна команда при „Просвіті“ в Енкарнасіоні представляє Парагвай у змаганнях за чашу Південної Америки. На жаль, в основному молодь не володіє, а в більшості навіть не розуміє української мови.

Парагвай забезпечує себе достатньою кількістю сільськогосподарських продуктів. Гідроелектрична станція (Ітайпу) у спілці з Бразилією у Івасу виробляє достатньо енергії. Однак, подібно до Аргентини, корупція вкорінена до найвищих структур, що перешкоджає нормальному економічному розвитку. При такій економічній обстановці страждає і українська громада.

В Енкарнасіоні стоїть пам'ятник Тарасу Шевченкові, де поклав квіти Президент СКУ.

Під час візити у всіх трьох країнах Президент СКУ передав пожертви на потреби громад від ЗУАДКу.

Аскольд Лозинський

Вшанували 100-річчя від дня народження Уласа Самчука

ДІТРОЙТ. – 14 травня відбулась зустріч української громади з почесною головою СФУЖО Оксаною Соколик та Ярославом Соколиком, присвячена 100-річчю від народження видатного українського письменника і літописця Уласа Самчука. Зустріч в залі Українського культурного центру організували і провели Наукове товариство ім. Т. Шевченка – Осередок в Дітройті, 45-ий Відділ СУА ім. Катрусі Зарицької та 50-ий Відділ СУА ім. Княгині Ольги. Розпочав вечір голова НТШ д-р Павло Джуль. Голова 45-го Відділу СУА Стефа Король розповіла про гостей вечора – подружжя Соколиків.

На початку 2005 року в Україні відзначалося 100-річчя від дня народження Уласа Самчука і про це розповіла Оксана Соколик у своїй

доповіді „Улас Самчук – літописець України“. Оксана Соколик повідомила, що вони тепер працюють над тим, щоб створити у Рівному музей Уласа Самчука, гідний письменника та доступний широкому колу бажаючих ознайомитися з його життям і творчістю.

Ярослав Соколик прокоментував відеофільм, який вони створили в Україні під час святкування ювілею Уласа Самчука, а потім присутні мали нагоду побачити багато з того, про що розповідали Оксана і Ярослав Соколики: і відкриття пам'ятника у Рівному, і поштову марку, випущену в Україні, присвячену 100-річчю Уласа Самчука, і Острозьку гімназію, і Кременець – скрізь українці, особливо молодь, святково і пристрасно відзначали ювілей і одночасно повернення на бать-

ківщину талановитого сина української землі.

Учасники вечора оглянули виставку творів Уласа Самчука, виданих в Україні, та газетних матеріалів про нього, пригостилися кавою та різноманітними видами домашнього печива, приготовленого союзниками 45-го та 50-го Відділів.

Ніна Василькевич

Стипендії для українських студентів та науковців

БРАТИСЛАВА, Словаччина. – Міжнародний Вишеградський фонд 31 травня вирішив надати 29 стипендій для українських докторантів та молодих науковців, які наступного академічного року навчатимуться в державних університетах Польщі, Словаччини, Угорщини, Чехії. На стипендії для українських студентів виділено 232 тис. євро. Комісія незалежних експертів, що складалася з представників міністерств освіти та академічних кіл країн Вишеградської четвірки вибрала із 107 заявок 29 докторантів з різних куточків України. Їх приймуть університети – ім. Масарика в Брно, Ягелонський в Кракові, ім. Яна Коменського в Братиславі, Угорська академія наук. Розмір однієї стипендії – 5 тис. євро, наступних 3 тис. євро отримає університет. У разі, якщо фінансове становище дозволить, Міжнародний Вишеградський фонд й наступного року продовжуватиме програму надання стипендій.

Міжнародний Вишеградський фонд був заснований у червні 2000 року державами Вишеградської четвірки (Чеська Республіка, Угорська Республіка, Республіка Польща, Словачка Республіка) з метою підтримки проєктів в галузі культури, освіти і науки, обміну молоді, підтримки туризму та транскордонного співробітництва. Адреса фонду: visegradfund@visegradfund.org. В Інтернеті: www.visegradfund.org

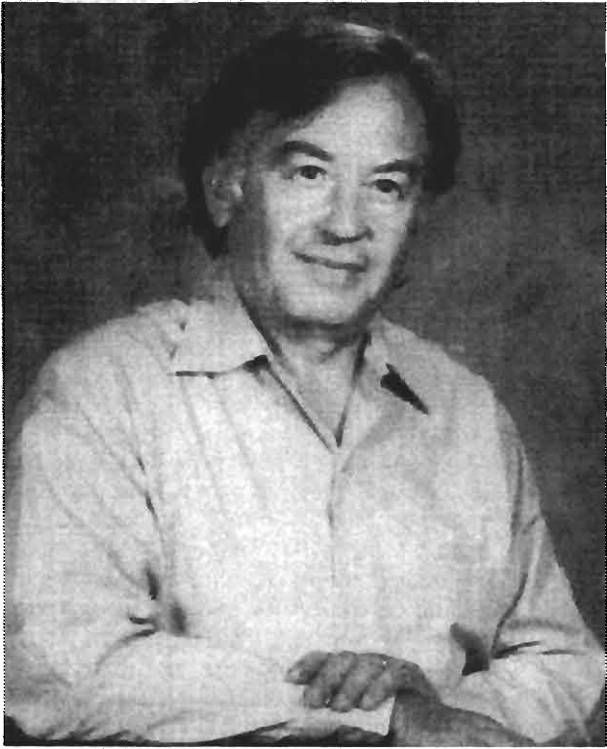
Міжнародний Вишеградський фонд

Доповідачі: Оксана Соколик (друга зліва) і Ярослав Соколик (перший справа), з членами громади Дітройту (зліва): д-р Павло Джуль, Оксана Стельмах, Стефа Король. Фото: Ігор Король

Видатний духотворець України

До 85-ліття д-ра Романа Володимира Кухара

Роман Володимир Кухар

Роман Володимир Кухар (літературне псевдо Р. Володимир) народився 21 лютого 1920 року у Львові. В університеті ім. Івана Франка студіював українську філологію, у державній консерваторії у Львові й Відні – музику. Працював вокалістом в Українській радіостанції і Львівському театрі, закінчив студії слов'янської філології у Гайдельберзькому університеті в Німеччині з дипломом державного перекладача в 1948 році, студії музики в Кольорадському університеті з дипломом бакалавра в 1952 році, студії бібліотекознавства в Інституті Прата, Н. Й. у 1959 році з дипломом магістра, студії української філології в Українському Вільному Університеті з науковим ступенем доктора філософії у 1962 році.

Роман Кухар працював лектором мов і літератури в Німеччині від 1949 року, а вокалістом в Америці від 1951 року. У публіцистику включився у 1958 році. Потім працював бібліотекарем від 1957 р. У 1962 році почав працювати професором-асистентом у Державній колегії Канзасу, там став професором слов'янських мов і німецької мови та літератури. Від 1975 року був головою Депар-

таменту чужих мов у Форт Гейс-коледжі, що отримав статус Державного університету в 1978 р.

Р. Кухар є дійсним членом НТШ і кількох американських наукових та професійних організацій. А ось творчий дорібок Романа В. Кухара: Збірки поезії „Палкі серця”, „Поезія в перекладах”, „Височій, життя!”, „Прапори думки”, „Простір і воля” – нариси з мандрівок, „Сучасний вертеп” – драматичні твори, „Нація на світанку” – роман у двох томах, „Прощай, минуле” – повість, „До блакитних вершин” – історія української академічної гімназії, повісті – „Андрій Первозваний”, „Манівцями”, „Тиверська провесін” та ін. Останні п'ять років Р. Кухар видає і редагує журнал „Верховина”.

Як поет, письменник і публіцист, він у своїх творах віддзеркалює ідеалістичний світогляд. Герої його творів – це ідейні борці за волю свого народу. Всі твори Романа Кухара – від поезій „Палкі серця” до великого белетристичного полотна в двох томах „Нація на світанку” та „Андрія Первозваного” є націотворчими перлами, які ставлять його в ряди видатних письменників, співтворців відродження української нації.

У 1999 році Петро Сорока видав біографічний твір „Роман Кухар (Р. Володимир). Літературний портрет”, у якому провів найдокладніше дослідження творчості прозаїка, поета, публіциста й вокаліста.

Побажаймо Романові Кухарові довгих літ праці в доброму здоров'ї на духотворчій ниві України!

Степан Радіон

Пресова служба УІТ

Розпочато нову серію видань

КЕНТ, Огайо. – Українське історичне товариство виданням збірки джерел „Описи Острозчини XVI-першої половини XVII ст.” (ред. Любомир Винар, упорядник Віктор Атаманенко, Київ-Острого-Нью-Йорк, 2004) започаткувало нову видавничу серію – „Історичні джерела”. Пропонована збірка, видана у співпраці з Інститутом української археографії та джерелознавства Національної Академії Наук України, узагальнила документи з історії давнього міста Острога на Волині – маєностей славних князів Острозьких, „некоронованих королів Русі”. Князі Острозькі своєю діяльністю залишили помітний слід в українській історії – Федора Острозького було визнано святом; Костянтин Острозький уславився в битвах; Василь Костянтин Острозький заснував Острозьку академію – першу вищу школу на українських землях. Велетенські володіння дозволили князям Острозьким здійснювати свої культурні проекти.

До збірки включено низку господарських документів – описів Острога і Острозької волости XVI-XVII ст., які зберігаються в архівах України, Польщі, Росії. Опубліковані документи подано мовою оригіналу зі збереженням правописних особливостей часу їхнього створення. Відкривають книгу вступні статті президента УІТ проф. Любомира Р. Винара та упорядника збірки доцента Острозької академії Віктора Атаманенка.

Замовити видання можна за адресою: „Ukrainian Historical Association”, Р. О. Box 312, Kent, OH 44240. Ціна з пересилкою – 22 долари.

Оселя „Діброва” готова до літа

21 травня члени Дітройтської округи УНСоюзу та оселі „Діброва” провели „День Діброви”, під час якого підготовляли оселю до літнього сезону. На фото: частина учасників громадської праці на оселі.

ЗУАДК

Ол. Серафим

Курси американського громадянства

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – За останніх п'ять років ЗУАДК успішно провів сім курсів приготування до іспиту на американське громадянство. Згадані курси призначені для українців, які останніми роками прибувають до Сполучених Штатів Америки. Останній курс закінчився 27 травня. В ньому взяло участь одинадцять слухачів. Згадані курси відбуваються раз на тиждень і тривають майже три місяці. Курси є безкоштовні для новоприбулих. Інструктором курсу є член Екзекутиви ЗУАДК-у і голова Інформаційного бюро Методій Борецький.

UKRAINIAN DAY AT GIANTS STADIUM

Route 3, East Rutherford, NJ
Субота, 17-го вересня 2005 р.

Запрошуємо всіх дітей 8 до 17 років

ХОЧЕШ БУТИ ЧАСТИНОЮ ГРАНДІОЗНОГО СВЯТКУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ?

Нам потрібні СОТНІ ДІТЕЙ на полі стадіону GIANTS, для ГОРДОЇ презентації нашого УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ та ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

Отримай БЕЗКОШТОВНО Помаранчеву футболку!

Фестиваль надворі

батьки, ознайомтесь з деталями та зареєструйте своїх дітей на нашій сторінці у інтернеті:

www.socceragency.net/ukraine

Футбол в стадіоні

УКРАЇНА І СВІТ

Вісті з Острозької академії

Зліва: Ігор Рекунов – директор Балтійської міжнародної агенції розвитку (Калінінград, Росія), Ігор Пасічник – ректор Національного університету „Острозька академія” (Острог, Україна), Метю Пірс – президент організації „Канада - світ - молодь” (Монреаль, Канада), Едуард Балашов – керівник міжнародного відділу Національного університету „Острозька академія” (Острог, Україна) на конференції в Лондоні.

Міжнародний семінар з питань дистанційної освіти

ОСТРОГ, Україна. – У Національному університеті „Острозька академія” в травні відбувся Міжнародний семінар з питань розвитку в Україні дистанційної освіти та зустріч із представниками міжнародного освітнього консорціуму „eMeReCU”. Міжнародний консорціум „eMeReCU” („Electronic Multimedia Resource Centre, Ukraine”) запропонував Україні цікаву освітню програму, яка базується на використанні новітніх комп'ютерних технологій. Ідею відразу підхопили Києво-Могилянська та Острозька академії – університети, що завжди так чи інакше зацікавлені у модернізації та вдосконаленні вітчизняного освітнього процесу. Здійснення задуманого відбувається в межах програми „Temprus”, яка полягає у сприянні навчальних закладів Європейської спільноти розвитку вищої освіти у своїх країнах-партнерах.

Проект „eMeReCU” представляє абсолютно нову освіту, де студент може отримати знання, диплом та кваліфікацію, не виходячи з дому та, можливо, перебуваючи в протилежному від своїх викладачів, кутку плянети. Києво-Могилянська та Острозька академії зробили свій внесок у розробку наукових цілей, поставлених проектом і різних програмних модулів.

В Острозькій академії протягом двох днів відбувалися зустрічі та „круглі столи”, на яких обговорювалися проблеми і перспективи дистанційної освіти колегами з Києво-Могилянської та Острозької академії та закордонними партнерами України з Німеччини та Ве-

ликобританії, експертами та координаторами освітнього проекту „eMeReCU”.

Яна Кутько

Досвідом українців зацікавились у Лондоні

ЛОНДОН, Велика Британія. – 25-27 травня в Лондоні відбулась міжнародна конференція „Міжнародний волонтеризм в контексті глобалізації”, ініційована Інститутом дослідження волонтеризму (Лондон, Великобританія) та Центром соціального розвитку Вашингтонського університету (Сент-Луїс, США).

Протягом двох днів представники 14 країн світу розглядали історію становлення, проблеми сьогодення та можливі шляхи подальшого розвитку волонтеризму. Україну на конференції представляв ректор Національного університету „Острозька академія” професор Ігор Пасічник.

Презентація Острозької академії під час конференції викликала живий інтерес серед учасників, для яких цей заклад став справжнім відкриттям. Не дивно, адже цей університет, окрім своєї історичної цінності, є одним з небагатьох в Україні центрів різноманітних студентських обмінних та волонтерських програм.

На базі університету діють обмінна програма „NetCorps”, що фінансується урядами України та Канади, проект „Канада-світ-молодь”. З ентузіазмом організатори заходу сприйняли пропозицію Ігоря Пасічника наступну конференцію провести на базі Острозької академії.

Ольга Решетилова

За Шевченковими заповідями

ЛЬВІВ. – 21 травня, у переддень 144-ої річниці урочистого перезаховання в Каневі Т. Шевченка, наукові та громадські інституції Львова, відгукнувшись на ініціативу Львівської ліги українських жінок, провели спільну науково-практичну конференцію „Шевченковий вклад у розвиток української нації”.

Вступне слово сказала голова ліги Лідія Купчик. Доктор філологічних наук Любомир Сенік, відомий письменник, критик і громадський діяч, охарактеризував Т. Шевченка, як новий тип українського письменника, який відзначався надзвичайною безкомпромісністю й абсолютною самопосвятою своєму народові.

Про значення постаті Т. Шевченка в контексті духовної еволюції українського народу цікаве дослідження представив віце-ректор Українського Католицького університету Мирослав Маринович. Про традиції вшанування генія Шевченка в Галичині цікаві факти розповів академік Олег Романів, голова Наукового Товариства ім. Шевченка.

У своєму „Слові про Шевченка” директор Інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету „Львівська Політехніка” Ірина Ключковська вказала на світоглядний приклад Т. Шевченка для українців ХХІ століття.

Говорячи про ідею української державності та жіночу долю, голова Львівського міського Союзу Українок Богдана Фуртак і голова Товариства Українок ім. Ольги Басараб Іванна Кварціан пов'язували сентенції Кобзаря з нашими сьогоденними обов'язками. І вже зовсім конкретно звучали ці обов'язки і завдання в доповіді „Шевченкові заповіді”, яку виголосила викладач Інституту післядипломної педагогічної освіти Мирослава Зваричевська.

Поміж доповідями звучали твори Тараса Шевченка та видатних українських поетів, присвячені Кобзареві, у виконанні відомого у Львові співака Романа Яреми та читців Олеси Лотиш, Мирослави Кміть і Лідії Кучук.

Віра Галицька

Крайова Управа

Спілки Української Молоді в Америці

та

Підготовчий Комітет Ювілею

мають шансу запросити Вас з родиною на

Ювілейний Бенкет

та

Зустріч - Прийняття

з нагоди

50-літнього Ювілею

Оселі СУМ в Еленвіл

які відбудуться

в суботу, 9 липня 2005 р.

Бенкет о годині 5 по пол.

Зустріч - Прийняття о год. 9 веч.

на Оселі СУМ, Ellenville, New York

За далішніми інформаціями та квитками ласкаво просимо звертатися на число тел.: (845) 647-7230 або завітати на нашу електронну сторінку: www.cym.org/us/ellenville.

Вечірній одяг побажаний

Конференція освітян і проблеми держави

До 10-річчя заснування у Львові Педагогічного товариства імені Г.Ващенка

Львів. – Конференція, що відбулася 27 травня у Палаці мистецтв, зібрала близько 200 освітян, членів Педагогічного товариства та запрошених. Учасників конференції привітали голова Всеукраїнського педагогічного товариства імені Григорія Ващенка Анатолій Погрібний, голова секретаріату обласної організації Конгресу українських націоналістів Ігор Данилиха та ін. Конференція стала нагодою говорити не стільки про здобутки чи невдачі окремої громадської організації, як загалом про проблеми становлення в Україні громадянського суспільства, що пов'язане з розвитком мережі громадських організацій та їх взаємодією з органами державної влади, співпрацею між окремими громадськими організаціями та між людьми в межах однієї організації.

Педагогічне товариство імені Г. Ващенка зародилось у Львові 22 травня 1995 року. Біля його джерел стояла група науковців вищих навчальних закладів та працівники відділу вищої освіти, науки та професійної підготовки міської адміністрації, які у червні 1994 року в стінах Львівського державного університету ім. І. Франка організували наукову конференцію „Національне виховання молоді у навчальних закладах”. Організатори і учасники конференції стали засновниками Педагогічного товариства ім. Г. Ващенка. Впродовж 10 років зусиллями Товариства організовано 29 науково-практичних конференцій, 27 презентацій педагогічної літератури, 22 педагогічних семінари, 7 круглих столів. Члени Товариства понад 80 разів виступали перед освітянами, видали збірку „Вибрані педагогічні твори” Г. Ващенка та серію брошур (12 чисел) для самоосвіти вчителя під загальною назвою „Сучасне українське виховання”, брошуру „Григорій Ващенко: повернення в Україну”. Більша частина цих видань поширювалась безкоштовно.

Твори вченого, на жаль, не стали надбанням ширшого кола освітян. Той невеликий тираж, що виданий в Україні за доброчинні пожертви свідомих українців з діяспори, не може задовольнити всіх потреб. Педагогічні ж ідеї Г. Ващенка, як і непізнаних досі Б. Грінченка, С. Русової, С. Сірополка, І. Стешенка, плеяди довоєнних галицьких педагогів, могли б сьогодні повною мірою прислужитися вчителю. Тільки ж їх твори насамперед треба видати і наповнити ними бібліотеки. І ця справа має бути турботою держави, а не лише громадської організації.

Від початків своєї діяльності Львівське товариство обстоює потребу формування системи національного виховання, спираючись на український виховний ідеал, науково обґрунтований Г. Ващенком. Докладали чимало зусиль для розробки програми та запровадження в загальноосвітніх школах області предмета „Християнська етика”, як однієї із складових системи українського виховання. На цій дорозі випало багато перешкод, бо до цього предмета і самого вчителя християнської етики й досі є упереджене ставлення, предмет не займає у навчальних планах школи рівноправного місця, як і статус вчителя християнської етики не рівноцінний статусу вчителя іншого навчального предмета.

Чимало звернень з цього питання до найвищих органів влади залишились без відповіді. Не надійшло відповіді й на звернення учасників регіональної наради з питань християнської етики та виховання від 18 травня 2004 року, в якому висловлено заперечення щодо предмета „Етика”, який міністерство освіти і науки запроваджує у 5-6 класах вже з 2005 року. Програма „Етики” суперечить християнським цінностям українського народу, її зміст є образливим для християн і спрямований на системне руйнування душі людини.

Після Помаранчевої революції відбулися суттєві зміни у свідомості громадян, і вони мають стати імпульсом для наступних суспільних змін. Зміцніла віра у можливість повернення народу до християнських джерел, у те, що буде в українців і українська школа, й українське виховання на духовній та національній спадщині народу. Політичне обличчя держави визначають сьогодні інші постаті. Вони обіцяли будувати державу на духовних цінностях українського народу. Громадськість має допильнувати, щоб ці обіцянки виконувались.

Громадські організації можуть сприяти налагодженню суспільного діалогу, зумовлюючи таким чином розвиток громадянського суспільства. Варто з довірою ставитися до виявів громадської ініціативи та всіляко сприяти їй, бо від взаємодії та співпраці зростатиме авторитет і влади, і громадських організацій, і держави в цілому.

Оксана Гентош,

голова Львівської організації

Всеукраїнського педагогічного товариства

Новий керівник „Українців Москви”

МОСКВА. – 27 травня відбулися загальні збори регіональної громадської організації „Українці Москви”, на яких Валерія Семененка, у зв'язку з його обранням співголовою Об'єднання українців Росії, звільнено від обов'язків керівника московської української організації. Головою організації „Українці Москви” обрано Заслуженого працівника культури Росії та України Вікторію Скопенко.

Олена Гончар

Зростає кількість американських студентів

КИЇВ. – Американські студенти обирають Україну як місце навчання за кордоном. Більшість до такого вибору спонукала Помаранчева революція. Серед них – учасники програми обміну, організованого Фондацією „США-Україна”.

Восьмеро студентів і троє викладачів з американського Університету штату Джорджія, мали до вибору будь-які країни світу, але обрали Україну – переважно через Помаранчеву революцію, яка підняла у світі хвилю зацікавлення до цієї досі маловідомої країни. Програма десятиденної освітньої тури, частину якої студенти оплачують самі, а частину фінансує університет, щільно наповнена подіями. Студенти кажуть, що не шкодують про свій вибір. Що заново відкрили цілком нову для себе частину світу – з тисячолітніми церквами, містами-парками і привітними людьми. Єдине розчарування – кажуть вони – що ніде нема написів латинськими літерами, а лише кирилицею, і через те важко здогадатися, суші-бар перед тобою чи станція метро.

Студенти повезуть додому вишивані сорочки і помаранчеві пам'ятки з Майдану. Вони кажуть, що покажуть фотографії Києва друзям і порадять їм на літню практику теж їхати сюди. А більшість мріє колись повернутися в Україну працювати – в посольстві, на викладацьку роботу або працювати підприємцями.

Організатори програм освітнього обміну сподіваються на поживлення, після Помаранчевої революції, молодіжного діалогу між США і Україною. До цього часу програми двосторонніх обмінів нагадували радше вулицю з одностороннім рухом: якщо кількість студентів, які їхали з України вчитись до США, щороку лічили на тисячі, то з Америки до України в останні 2003 і 2004 роки приїхало по 8 осіб.

На Сахаліні створюються українські організації

ЮЖНО-САХАЛІНСЬК, Росія. – У травні, коли в Україні відзначався День Матері, в Южно-Сахалінську зібралась українська громада, щоб скористатись цим святковим приводом й вирішити питання юридичної реєстрації сахалінської української громади в державних органах юстиції Російської Федерації. Це дозволить сахалінським українцям налагоджувати

офіційні взаємини на федеральному та міждержавному рівнях.

Необхідно зареєструвати також Южно-Сахалінську національно-культурну автономію, щоб мати певні пільги – земельні, фінансові. Присутні представники діяспори, а їх було понад 50 осіб, розглянули установчі документи, заслухали виступи керівників громади щодо перспектив розвитку українського руху. Було

вирішено зареєструвати Сахалінську регіональну громадську організацію українців „Київська Русь”, а також Южно-Сахалінську автономію з такою ж назвою. Були обрані керівні органи обох громад. Регіональну очолюватиме Микола Засенко, а Южно-Сахалінську місцеву національно-культурну автономію українців „Київська Русь” очолив Юрій Шаповалов, родом із Луганщини.

На зібранні відбулася виставка українських книжок, виставка-продаж вишиваних рушників, сорочок та серветок, яку організував Володимир Катаєв з Івано-Франківщини. Найбільшу увагу привернув концерт української пісні у виконанні ансамблю „Долинка”, „Воля” та „Славія”. Вперше концертну програму вела українка з Полтавщини, працівник гарнізонного будинку офіцерів Ніна Литвин. До лав сахалінського українства стали дедалі більше вступати підприємці, депутати, військові.

Тарас Живага

Співає квартет у складі Говорун, Лавриненко, Ружанської, Засенко.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Український тенор на сцені віденської Опери

Віденська опера вже не раз приймала в себе таких українських корифеїв, як сопрано Вікторія Лук'янець і бас Анатолій Кочерга. Цього року вимоглива театральна публіка Відня вперше отримала нагоду оцінити молодого українського тенора. Мар'ян Талаба народився 1977 року в Чернівцях. Перші музичні знання отримав від батька-музиканта. 1994 року поступив відразу на другий курс Чернівецького музичного училища, а два роки пізніше був прийнятий в Національну музичну академію в Києві, до класу В.І. Тимохіна, відомого в колишньому СРСР тенора. З 2000 року М. Талаба працював солістом Національної опери в Києві. Згодом – гастролі в Швейцарії, Німеччині, турне по Америці (Каліфорнія, Айова, Нью-Мехіко, Іліной...). В 2001 році М. Талаба отримує першу премію на конкурсі ім. М. Лисенка, а минулого року – у Варшаві на конкурсі ім. С. Монюшка – „Особливу Нагороду“. У Варшаві Мар'яна „відкрив“ Ян Голєндер, директор Віденської опери, і запросив до Відня.

Нижче подаємо відповіді співака на запитання Лесі Івасюк.

– Чи довго Ви вагалися, перш ніж прийняти пропозицію директора Голєндера?

– Ні. У власній країні важко виявити свій талант. В Україні таланти, на жаль, не вважаються інтелектуальною власністю країни. В Австрії здібних співаків шукають – у нас від них відмовляються. Тільки коли я вже дав згоду на працю в Австрії, в Києві „заворушилися“ щодо присвоєння мені звання, надання пільг й таке інше... Тут маю на увазі не тільки матеріальну сторону, хоча, коли мусиш утримувати дружину і двох доньок, це теж важливо. Проте вирішальним є те, де ти як митець можеш себе реалізувати на всі сто відсотків і де ти не змушений думати про повсякденні дрібниці.

– Творча інтелігенція все ще покидає Україну. Як, на Вашу думку, можна вирішити цю проблему?

– Можна. Візьмімо київську Оперу. Там панує застій – не запрошуються ні диригенти, ні співаки, не створюється простору для професійного зростання вокалістів. Театр не має змоги піднятися на міжнародний рівень. Наші люди дуже талановиті, і виїжджають вони лише тому, що їх вчасно не оцінили, не помігли, не підтримали... І так Україна бідніє...

– Як Ви оцінюєте діяльність міністерства культури на чолі з Оксаною Білозір?

– Не думаю, що теперішній міністер культури є вдалою кандидатурою на цю посаду. Є в нашого Президента такий добрий радник, як Володимир Гришко – тенор, що співав на всіх великих сценах світу. Він, на мою думку, був би професійним керівником, бо пройшов весь шлях людини від мистецтва...

– Багато українських співаків починають свою кар'єру в Росії, де їм нібито пропонують кращі умови праці...

– Так. Мене, наприклад, запрошували в Санкт-Петербург в Національну Акаде-

мію при Маріїнському театрі. Там я провів всього два тижні, так би мовити в „розвідці“, і був розчарований. Зокрема російською манією величчя...

– А як Ви сприймаєте австрійську ментальність? Вона, як на мене, різко відрізняється від української...

– Так, ментальність зовсім інша. У нас, на превелике щастя, все побудовано на емоціях. В Україні ми багато сміялися, і дружба була невід'ємною складовою праці. Українці – сентиментальний, романтичний і відкритий народ. Тому ми такими співучими і народжуємося. Зла людина співати на може – душа не та...

Це зовсім не означає, що австрійці гірші, але вони дуже діловиті. Робота й сім'я для них – найголовніше, інші соціальні контакти відсунуті на задній план. Інколи аж нудно з ними...

– Почуваєте себе тут чужим?

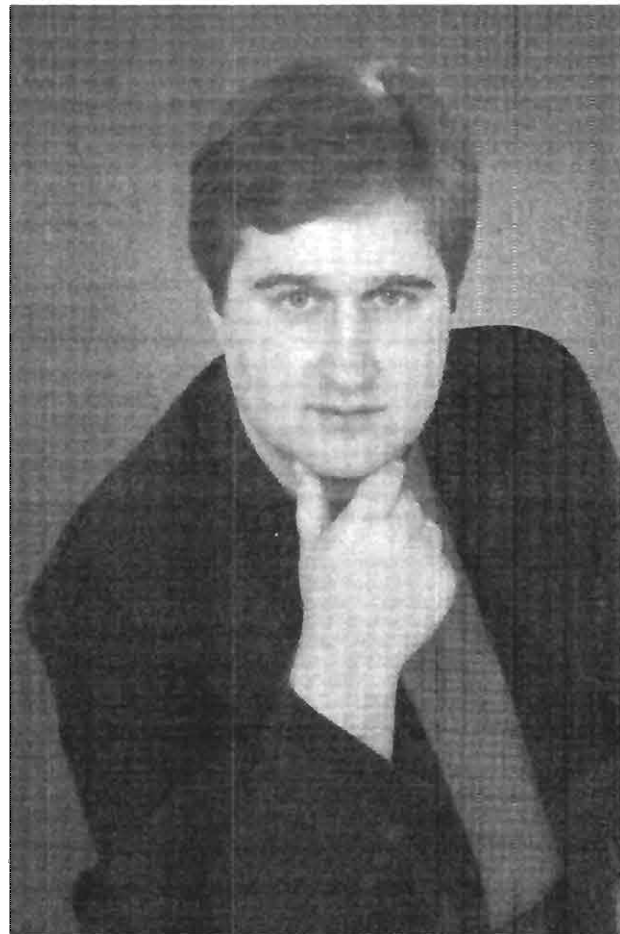
– Ні в якому разі. Люди тут доброзичливі й привітні, цінують професіоналізм. Я в Австрії, можна сказати, є „обличчям“ України. Після кожного успішного виступу приємно отримувати компліменти від великих співаків, і не менш приємно бачити їх позитивну реакцію, коли кажу, що я з України.

– Вам тільки 27 років, а вже встигли зробити блискучу кар'єру. Легко це було чи тяжко?

– Вокал – це напружена праця розуму і волі. Це неймовірна концентрація перед кожним виходом на сцену. Часом буває непросто, але виступи приносять глибоке задоволення.

– Як Вам вдається поєднувати приватне життя з такою працею?

– Помагає любов до життя і до рідних. Просто треба бути людиною, вірити в Бога, бути чесним і добрим – з колегами, з рідними, з усіма. Тоді можна жити і діяти. На жаль, Австрія відмовила моїй дружині й двом донькам в продовженні візи і ми тепер у вимушеній розлуці. Мене обурило,

Мар'ян Талаба

наскільки бюрократія і політика пов'язані тут з мистецтвом.

– Хто є Вашим авторитетом у вокалі?

– Дуже люблю італійські тенори. В першу чергу Хосе Карераса, також Паваротті... Я від них вчився, частково навіть копіював, – бо є ж традиції, які просто не можна змінювати. Але старався виробляти свій власний стиль.

– Чи досягли Ви поставлених цілей і які Ваші наступні плани?

– Я досягнув бажаного театального рівня. Тепер треба відшліфовувати свою майстерність. Я радий, що маю змогу співати перші партії з такими великими співаками, як Леонуччі („Набуко“), Бонфаделлі („Травіята“), Хосе Курою („Паяци“)... Проте хотілося б частіше отримувати головні ролі. Коли довго „сидиш“ на другорядних партіях, тяжко зростати професійно і бути в формі, голос не розвивається. Часу є багато, але життя проходить швидко, і треба ще багато встигнути, бо тенорів хочуть красивих і молодих, – вони ж „герой-любовники“... А ще в мої плани входить нав'язати контакти з В. Лук'янець та А. Кочергою, бо у віденській опері вже є певна „українська традиція“. Необхідно працювати на те, щоб Європа і світ побачили справжній потенціал України.

Весняний концерт ансамблю українських танців „Черемош“

МІНЕАПОЛІС, Мін. – 15 травня, в Українському центрі відбувся концерт танцювального ансамблю „Черемош“. Це був виступ-підготування до участі в Канадському національному українському фестивалі в Дафіні, Манітоба, який має відбутися 29–31 липня.

Учасників концерту було 38 осіб – дітей віком 4–18 років. Ансамбль організував СУМ. Керівник його – директор-хореограф Кіндрат Матлашевський, Наталя Кушнір – інструктор-помічник. Ведучим концерту був Володимир Анастасівський – адміністратор ансамблю.

Концерт складався з 15 танцювальних творів з різних околиць України – Буковини, Лемківщини, Закарпаття, Полтавщини. Буковинський дует виконали сестрички Наталя і Дарія Кушнір, гуцульський дует – Петро Коломейчук і Олександра Пітерсон, закарпат-

ський дует – Дарія Кушнір і Христина Корсунська. Був також виступ скрипаля дідуся Івана Дениса з його правнуком (це вже п'яте покоління), які гарно на скрипках виконали декілька українських народних пісень, під акомпаніємент на піяні Леслі Мелорі. Концерт закінчили бравурним полтавським гопаком, який бездоганно виконала найстарша група „Водограй“. Усі точки програми публіка сприймала з великим захопленням. Довго не вгавали бурхливі оплески вдячних глядачів.

По закінченні концерту всі виконавці вийшли на сцену і дістали відзнаки – медалі з емблемою ансамблю на жовто-синіх стрічках. Керівники ансамблю, як також кожна група виконавців, були нагороджені квітами.

Ольга Змага-Хоролець

Українські книги в електронному запису

КИЇВ. – Видавнича студія „ARATTA“ розпочала в Римі випуск аудіокниг на дисках CD та фільмів на дисках DVD. Ця діяльність продовжується в Україні. Замовлені випуски висилаються поштою протягом місяця за вказаною адресою. На дисках CD вже виготовлено твори Т. Шевченка, О. Довженка, М. Коцюбинського, М. Хвильового, Г. Сковороди, Лесі Українки, І. Франка, сучасних авторів М. Матіоса, А. Душака, М. Рогожинського, І. Каганця, І. Винника, І. Виговського, Ю. Шилова, а також літературно-музична композиція „Заповіді Божі“, „Повість временних літ“, українські народні

казки, „Пригоди бравого вояка Швейка“, оповідання Джека Лондона. Замовники можуть запропонувати озвучення інших книг і в найближчий час їх начитають професійні актори.

Диски висилаються поштою або на електронну адресу у форматі MP-3. Вартість одного диска з поліграфічним оформленням 20 дол. США, без оформлення – в електронній версії 15 дол. США. Адреса: info@aratta.com.ua або credo.ua@email.it. Тел./факс: (380-44) 495-2781. Сторінка в Інтернеті: www.aratta.com.ua

Петро Олар

Концерт Олега Чмира і Володимира Винницького

Зліва: радний міської ради Кліфтону Стефан Татаренко, Олег Чмир, Володимир Винницький, радна Глорія Колодзей.

КЛІФТОН, Н. Дж. – Третього червня в міському Арт-центрі, що міститься в історичному приміщенні міста, відбувся концерт „Європейські вокальні мініатюри“, у якому виступили відомі українські мистці – оперовий співак (баритон) Олег Чмир і піаніст Володимир Винницький.

Програма викликала велику зацікавленість – у залі не було вільних місць. До неї ввійшли твори європейських композиторів різного часу – від Алесандро Скарлаті, який жив на переломі XVII і XVIII століть до Моріса Равеля, який помер у 1937 році.

В першій частині концерту прозвучали також пісні Роберта Шумана, Франца Шуберта, Густава Малера, Вінченцо Беліні. Ці твори були написані для камерного виконання в невеликих залах палаців і приватних будинків, тому в порівняно невеликій залі Кліфтону вони звучали дуже природньо. Друга частина концерту об'єднала композиторів Східної Європи – від клясиків Петра Чайковського, Семена Гулака-Артемівського і Сергія Рахманінова до сучасних творців – Станіслава Людкевича, Ігоря Соневицького і Мирослава Скорика.

Володимир Винницький виконав також кілька творів сольо на фортепіані.

Концерт влаштували міська рада Кліфтону, рада Арт-центру, місцеві телебачення, бібліотека, ряд інших установ і організацій з фінансовою підтримкою Федеральної кредитівки Нью-Джерсі, Міри і Тадеуша Пищалків, асоціації „Dutch Hill Residents“. Частування і квіти приготували „Teddy's Catering“, „Valley Liquors“ і „Schneider's Flowers“.

Олег Чмир був в числі провідних співаків оперових театрів в Єкатеринбурзі, Львові, Вроцлаві, виступав з концертами в Німеччині, Іспанії, Данії, Норвегії, Франції, в ряді театрів і концертних залів Америки.

Володимир Винницький був лавреатом Міжнародного конкурсу піаністів в Парижі, виступав з сольними концертами в Україні, Франції, Польщі, також в Карнегі-хол Нью-Йорку.

В Кліфтоні дуже тепло прийняли українських мистців. Особливе зворушення викликало виконання творів мовами оригіналів, тому українські, польські, німецькі чи російські мініатюри припали до душі передовсім тим зі слухачів, для яких ці мови були рідними.

Л. Хм.

Художнє слово

Нові твори донецького поета

Пісня нової України

Історія наша з прадавніх часів
Зазнала багато нерадівних днів.
Та крізь перешкоди ми впевнено йшли
Тому що в негоді всі разом були!

Приспів:

Нова Україна – теперішній час!
Нова Україна – об'єднує нас!
Нова генерація – шлях в майбуття
І зміни на краще чекають життя!

Часи розділяли на захід та схід,
Але українцям сваритись не слід.
Ми браття та сестри, і єдність – в серцях,
А дружні стосунки сплелися у цвях!

Приспів:

Історія наша з прадавніх часів
Зазнала багато нерадівних днів.
Та добрі новини майбутнє несе –
Ми разом, а значить ми можемо все!

Приспів:

Людство землі – зупинись!

Безжалісна хвиля страшних катастроф –
Цунамі та повені в світі.

На нашій землі проливається кров,
Страждають дорослі та діти.
Розбещене людство підносить себе,
Забувши про сили природи.

Ми війни ведемо, руйнуємо все
Заради „добра“ та „свободи“?
Втрачаємо віру, духовність та честь.
Забули вже навіть про Бога.

Вже час зрозуміти й засвоїти те –
В безвихідь веде ця дорога.

Час чітко розставити усе по місцях
І спокій встановиться в світі.

Та трапитись може – шляхи в майбуття
Для людства не будуть відкриті...

Дмитро Дорофєєв,
Луганськ

Дорогі читачі!

Привітайте своїх БАТЬКІВ
з їхнім святом на сторінках

„СВОБОДИ“ – 17 червня 2005 р.
THE UKRAINIAN WEEKLY – 19 червня 2005 р.

Розмір:

1/8 стор. – \$50; 1/6 – \$70; 1/4 – \$100; 1/2 – \$200; ціла стор. – \$400;

Вітання разом з оплатою приймаємо
до 10 червня 2005 р.

Адреса: 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Тел.: (973) 292-9800 дод. 3040

Факс: (973) 644-9510

svoboda@att.net • advertising@ukrweekly.com

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ
ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ І ПІДПРИЄМЦІВ
НЮ ЙОРК І НЮ ДЖЕРЗІ
www.brama.com/uapba-ny-nj

представить спеціального гостя-промовця:

д-р ТАРАС КУЗЬО

визначний аналітик українських справ,
автор багатьох книжок і статей про сучасну Україну,
колишній керівник інформативного бюро НАТО в Києві

Субота, 18 червня 2005 р., о год. 7:00 веч.

RAMADA INN

130 Rte 10 W. East Hanover, NJ

ФІЛЬМ, ФОТОГРАФІЯ та МУЗИКА

про

ПОМАРАНЧЕВУ РЕВОЛЮЦІЮ В УКРАЇНІ

Літ до ста...

(Закінчення зі стор. 5)

подзвін? Е. Гемінгвей взяв слова англійського поета Дж. Дона: „Нема людини, що була б як острів...“. Що найбільше характеризує Ваш зв'язок з людьми протягом життя, протягом певних періодів? Чи є для Вас важливим відчувати свою потрібність для інших людей? Чи, навпаки, Ви самі відчували потребу в інших людях?

— І те, й інше. Коли ви хочете бути потрібним для інших, це означає, що інші потрібні для вас. Ми тут говоримо про потрібність як духовну рису. Але в щоденному житті проблема полягає в іншому. Взаємна потрібність нерідко ускладнюється залежністю однієї людини від іншої. І саме в цьому випадку яскраво виявляється культура, моральні засади обидвох сторін — залежної і тієї, від якої хтось залежить. Можу сказати про це так: хто культурний, чесний і справедливий з підлеглими, той так само вміє зберігати свою гідність, коли потрапляє в залежність. Колись я, працюючи ветлікарем в Чикаго й перевіряючи якість волонери, звелів знищити весь коров'ячий тулуб, бо виявив гнійні абсцеси у внутрішніх органах. Мій шеф, також ветлікар, сказав, що, на його думку, не було достатньої причини для знищення цілого тулуба. Я відповів, що вчинив це не на його, а на мою думку і на моє професійне знання. „Це те, що я хотів від тебе почути“, — задоволено посміхнувся мій шеф. Я за своє довге життя побував і під людьми, і над людьми, і з людьми, і в кожному з цих психологічно різних становищ залишався од-

наковим — чесним, відвертим, справедливим. Певна річ, іноді ситуація складається зовсім по-новому — й тоді треба вдаватися до інтуїції. В тому ж Чикаго, пам'ятаю, мені дали допомогти двох муринів — обидва п'яниці, злоязики, неслухняні і ліниві. Я мав з ними суцільний клопіт. Роздумуючи, як на них можна було б вплинути, я написав для них вірш. Ось цей вірш:

*I will go this afternoon
for sure to the saloon;
There it will be fine
with music, girls and wine;
There will be lots of fun
and let everybody run
and drink as much until
that makes you better feel;
Your troubles leave at home
and always keep a „bon ton“
and think that first of all
the best is alcohol.*

Прочитавши, вони довго дивилися то на мене, то один на одного, а тоді стали вигукувати: „Дос, you're great!“. Вони були такі заскочені цим віршем, ніби їх хтось підминив — подобрішали, почеснішали!

— Оскільки нашим першим і дуже важливим світом є родина і родинне коло, то наше здоров'я, зокрема й особливо — духовне, а з ним і всяке інше, залежить від гармонійних взаємин в цьому колі. Чи Вас у житті супроводжувала ця гармонія? Хто і як її створював?

— Відчуття родинної гармонії і схильність до неї в моєму випадку прийшли з дитинства. Припускаю, що всі люди, котрі мали щасливе дитинство, подібні між собою — зрештою, як і ті, котрі його не мали... Джерелом гармонії і визначальним прикладом були мої батьки, їхні взаємини. Ми, діти, копію-

Д-р Стефанія і д-р Роман Барановські на святкуванні 50-ліття оселі УНСоюзу „Союзівка“ в Кергонксоні, Н.Й., — листопад 2002 р.
Фото: архів „Свобода“

вали цю батьківсько-материнську гармонію у стосунках між собою. Батько і мати були для нас відразу другою інстанцією після Бога. Я певний, що таких батьків і матерів в нашому народі було багато — терпеливих навчителів, справедливих суддів, милосердних лікарів. Водночас вони були для нас найліпшими приятелями, хоч ми, діти, зверталися до них на „Ви“ і при кожній зустрічі цілували їм руки.

— Будь ласка, згадайте хоч один цікавий випадок з процесу дитячого виховання.

— Якось я юнаком, ще майже підлітком, опинився в товаристві старших осіб, разом з батьком. Тому що бракувало крісел, батько попросив мене принести одне від сусіднього столика. Я взяв крісло, не питаючи дозволу людей, котрі сиділи за тим

столиком. Тоді тато встав, пішов туди і попросив за мене вибачення. Засоромлений, я затамив ту науку на все життя...

— Східні мудреці кажуть, що характер і доля людини є такими, якими є її враження. Якщо переважатимуть добрі, світлі, позитивні враження — зформується добрий, світлий характер. Як з цим було у Вас? Які враження у Вас переважали?

— Моє світовідчужання завжди було радісним, оптимістичним, навіть у важкі хвилини, під тягарем різних проблем і неминучих протиріч, цей мій погляд не змінювався. В житті є дуже багато радісного, такого, що варте нашої любові, що дає повноту існування, просто треба привчити себе бачити це.

Розмову вів Петро Часто

Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора? Зверніться до УНСоюзу. У нас

найкращі пенсійні грамоти „ANNUITIES“!

Короткотермінова Пенсійна Грамота „Annuity“

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.

2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054

Phone: 800-253-9862

Fax: 973-292-0900

Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільйонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

Довготермінова Пенсійна Грамота „Annuity“

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

Висилаємо книжки в Луганськ

Члени управи бібліотеки готують книжки до вислання в Україну.

ПАРМА, Огайо. – „Просимо допомогти збагатити шкільну бібліотеку українськими книжками і творами, виданими в діаспорі, щоб підкріплювати українську національну свідомість в учнів“, – таким було прохання Галини Кущенко, директора школи з міста Алчевська в зросійщеній Луганщині („Свобода“, 8 жовтня 2004 р.).

Бібліотека при Українському православному соборі св. Володимира відгукнулась на це прохання і вислала до української школи в Алчевську книжки, журнали, видані поза межами України, зокрема твори М. Грушевського, Д. Дорошенка, І. Холмського, В. Радзівкевича, В. Стуса, Г. Черинь, У. Самчука, Д. Гуменної, М. Понеділка, М. Руденка, Л. Храпливої, книжки і журнали на релігійні, історичні і побутові теми і багато інших видань.

Від початку заснування в лютому 1985 року бібліотека вислала тисячі книжок і журналів до бібліотек і шкіл України, в Києві, Львові, Донецьку, Полтаві, Харкові, Сумах, Запоріжжі, Луцьку, Симферополі, Летичеві, селі Шевченковому на Черкащині.

Дякуємо о. Івану Наконечному, о. Івану Міронку і о. диякону Ігорю Махлаю з парафії св. Володимира за підтримку і поміч бібліотеці, а також невтомним співробітникам доброї волі, що жертвенно віддають свій час праці в бібліотеці.

Приготуванням пакунків книжок в Україну були зайняті Наталія Блашків, Анна Ганкевич, Галина Норка, Лідія Ровінська, Антоніна Шийка, Аня Побивайло-Шілінг. Кошти пересилки оплатив Український культурно-громадський осередок при Кредитовій кооперативі „Основа“.

Управа бібліотеки

Помаранчева...

(Закінчення зі стор. 9)

ся до своїх початкових меж – південних і південно-західних князівств, а її політичний і культурний центр переходить до західних князівств – до Галича, а церковний (1303 р.) – до Львова. Оформлюється й за володіння Романом – Великого Князя Галицько-Волинського і Всея Руси – закріплюється Галицько-Волинська Русь. При кінці XIV ст., внаслідок посиленої монгольської експансії та у висліді династичних зв'язків галицько-волинських князів (Юрій II) з литовськими – Галицько-Волинська Русь приєднується до Литви, створюючи Литовсько-руське князівство, яке проіснувало до польсько-литовської унії (1569 р.).

Література Київської Русі XI–XIII століть була знищена постійними нападами кочовиків, а те, що врятувалось, пише Чижевський, то в основному збереглося не на своїй батьківщині, де воно творилось, а на півночі, особливо далекій півночі.

В результаті спаду сили Києва від нього звільняються північні й північно-східні князівства. Під силою й насиллям московських князів навколо Москви формується, ізольовано від слов'янського й решти світу, північно-східний політичний центр, який згодом стає теж культурним центром „російських племен“. І в XIV ст. тут з'являються свої літературні твори, які служать політичним інтересам Московського князівства.

В „об'єднувальних“ війнах з навколишніми князівствами московські князі, без найменших вагань, застосовують терор як зброю, запрошуючи один проти одного татар. В 1485 р. Іван Грозний перемагає свого останнього суперника – Тверське князівство – і приєднує його до Московського князівства. В XVI ст. воно трансформується в Московську державу, а в першій чверті XVIII ст., декретом Петра Першого, перейменовується на Росію.

Від своїх початків Московщина, а згодом Росія, була державою тоталітарною, деспотичною й на-

сильницькою. Її володарі – спочатку царі, а відтак диктатори під різними формами й барвами – ніколи не підносились до рівня діалогу, демократичного мислення та людяного трактування громадян своєї держави. І це насилля вони пізніше перенесли на підкорені собі навколишні народи.

Державний устрій Київської Русі, натомість, був „псевдодемократичний“ і завжди далекий від деспотизму. Рішення князів, ніколи не були самовільними й авторитарними, а завжди керованими рішенням і волею віча (народних зборів), що сягають часів племінного устрою східних слов'ян. Ці віча вважались на Русі вищим органом влади. А в XI ст., за великого князя київського Ярослава Мудрого було прийнято кодекс прав – „Руська Правда“.

На демократичних принципах, включно з обиранням голови держави – гетьмана, побудована Гетьманська держава (XVII–XVIII ст.). Тут, в 1710 р., з обранням Гетьмана Пилипа Орлика, проголошено Конституцію з поширеними демократичними правами й обмеженою владою гетьмана. В цій Конституції встановлено своєрідний парламент, до якого, крім козацької генеральної старшини й полковників, з кожного полку мала входити „визначна й заслужена особа“.

На гуманних засадах опирається уряд і громадянський правопорядок Української Народної Республіки (1918–1920 рр.), в якій, чи не єдиній тоді державі Європи, забезпечувалось права повного культурного й суспільного розвитку меншин.

В підсумку хочемо сказати, що Помаранчева революція, яка відбулася в Україні 2004 року, була відкиненням північно-східної спадщини в Українській державі. Вона стала бар'єром проти вікової експансії імперії голодоморів і геноцидів.

І стала переконливим доказом, що Київська Русь, своїм політичним думанням, моральними вартостями та демократичним трактуванням своїх громадян, не була й не могла бути „колискою Російської імперії“. Тієї „колиски“ треба шукати деінде.

**Моя мама, тато,
братчик і сестричка та усі рідні
мають життєве забезпечення.**

А Я?

**Ставки є низькі.
Для дальших інформацій
прошу переглянути
схему на наступній сторінці.**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Філадельфії, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 12-го червня 2005 р., о год. 1-ій по пол.

в приміщенні ЗУАДК-у
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішучим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

**10, 45, 62, 83, 116, 128, 153, 154, 162, 163, 173, 216, 231, 239, 245,
247, 248, 261, 268, 321, 331, 339, 347, 362, 378, 397**

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Степан Гавриш – радний УНС

Павло Принько – радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Степан Гавриш – голова округи

Павло Принько – секретар

Микола Пришляк – касир

На відвідинах у Юрія Шевельова

Справді, саме така думка напливає у колі ньюйоркської літературно-мистецької спільноти, коли хтось із новачків чи подорожніх переступає поріг історичної будови Української Вільної Академії Наук, що на 100-й вулиці в горішньому Мангетені. Академії, яка чимало десятиріч видавалася багатомовною бібліофілам в Україні чимось абсолютно недосяжним, нематеріальним, таким, що існує лише на пожовклих картках каталогу в бібліотеці „правильної“ академії на київській Володимирській вулиці. Переповнений романтичними емоціями аспірант навіть ладний був не добачати різниці між аббревіатурами ВУАН та УВАН...

А ім'я та голос одного з найвідоміших членів останньої – професора Юрія Шевельова долітали до вух „радіоаматорів“ тільки крізь шуми глушилок та всіляких штучних перешкод в етері.

Й от днями відбулося чергове, чимось вже звичне (час летить!) вшанування пам'яті Юрія Володимировича у стінах тієї ньюйоркської кузні, де достоту пульсує тепле серце майстра. Забігаючи наперед, скажемо, що враження особистої присутності коваля-полігистора стало довершеним, коли наприкінці вечора гості переглядали відеокасету з записом одного з останніх виступів Ю.В.Шевельова, ще так недавно виголошеного у цій таки залі.

До академії завітали особисті друзі, співробітники, шанувальники. Зустріч відкрив і провадив президент УВАН Олекс Біланюк. Після проникливих вступних слів він запросив до трибуни Євгена Федоренка, давнього, як і Ю.В.Шевельов, харків'янина та його багатолітнього співробітника.

Серед іншого, Є.Федоренко розповів про маловідомі обставини створення та діяльності товариства „Друзі Харкова“, заснованого більш як десять років тому після проголошення Україною незалежності. Крім Ю.Шевельова та Є.Федоренка, активними його членами були

також св.п. О.Соловей та М.Коць. Товариство чимало сприяло у виданні книжок в Україні, спонзорувало українські виставки, фінансувало національно-культурні установи і зокрема допомогло поставити на ноги журнал „Березіль“ (колишній „Прапор“). „Я знав професора Ю.Шевельова довгу низку років. Це була добра, відверта й надзвичайно працьовита людина“, – наголосив Є.Федоренко і згадав також про те, що після одержання Шевченківської нагороди (на той час її грошова частина складала 25 тисяч гривень) Ю.В.Шевельов передав ці гроші на розбудову Української гімназії ч. 6 у Харкові, в якій його обрали почесним членом Піклувальної ради. Є.Федоренко розповів про спільну з Ю.Шевельовим зустріч з творчою молоддю та співробітниками „Літературного музею“ у Харкові в 1996 році, назвав книжки вченого, які вийшли зовсім недавно, вказавши серед іншого, що Ю.Шевельов устиг перед смертю переглянути сигнальний примірник українського перекладу однієї з найголовніших своїх праць – „Історичної фонології української мови“.

З зацікавленням слухали присутні виступ д-ра Андрія Даниленка, одного з перекладачів згаданої фундаментальної праці визначного славіста. Для ширшої публіки мовознавець зокрема пояснив, чому ця книжка була написана та вийшла друком англійською мовою і за яких обставин український переклад понадвісімсотсторінкової монографії побачив світ оце тільки зараз. У перекладі складного філологічного тексту належало, серед іншого, розв'язати такі трудомісткі завдання, як вивірення автентичних місць з давньо- та середньоукраїнських раритетних видань: зазначені ілюстрації (звичайно, по-англійському) рясно наводяться в англійському виданні „Історичної фонології“. Звісна річ, що реверсивний, за словами А.Даниленка, переклад не був би тут доречний, тим то й зму-

шені були перекладачі доклатися до тривалих пошуків відповідних джерел. Доповідач розповів про цікаві перекладацькі рішення, спрямовані на якомога точнішу українську реконструкцію якщо не букви, то духу авторського письма. За складністю здійснення згаданий переклад, мабуть, не поступиться проблемам, розв'язуванню у виданні англійської версії тексту класичної багатотомової історії М.Грушевського.

Знаменно, що один з організаторів перекладу зазначеної праці М.Грушевського – Марта Скорупська також була присутня на цих сходах. Вона захопила увагу присутніх особистими спогадами про багатство духовного світу видатного філолога сучасності, наблизилася до слухачів Юрія Володимировича як живу людину. Йшлося про властиві вченому шляхетні душевні порухи, увагу до кожного співрозмовника, як і про в чомусь несподівані професорські чудийства. Розповідала про спільну подорож до Китаю, про пристрасть Ю.Шевельова до оперних спектаклів та концертів симфонічної музики. Згадала відома літераторка й моршинську сторінку в біографії вченого, що, образно кажучи, дає їй підстави вважати себе ніби землячкою Юрія Володимировича.

Розмови про біографію спричинилися до закономірного продовження теми. Наступного після пам'ятної зустрічі дня я вко-

тре гортав сторінки ЕУ – і саме того примірника енциклопедичного видання, що входить до особистої бібліотеки незабутньої української письменниці з Міннесоти Оксани Соловей. Пригадалося, як хвилювалася небіжчиця два роки тому, коли через хворобу не змогла приїхати і з Сейнт-Полу до Нью-Йорку, аби бути присутньою на відзначенні першої річниці смерті свого старшого друга й наставника. Відкриваю том, аби глянути на статтю про Ю.В.Шевельова, і натрапляю на рукописне доповнення, що ще раз підтверджує вже відоме з інших публікацій уточнення щодо справжнього місця народження вченого, зазначеного в ЕУ як Ломж, Польща.

Подаю власноручний запис Оксани Соловей повністю: „Народився не в Ломжі, а в Харкові на Сорокинському пров. 4 у квартирі на другому поверсі. У квітні 1993 р. будинок ще стояв, ми його оглядали. Версію про Ломж започаткувала мати Ю.В. задовго до 1941 р. (ще на початку 20-х?), щоб приховати небажане (і небезпечне!) соц. походження сина“.

Знайдений цінний запис цілком органічно замінив ще одну доповідь на цьому глибоко зворушливому вечорі. Рік тому письменниця передчасно пішла з життя, і виступ цей їй самій виголосити вже не судилося.

Сергій Панько

В УНСоюзі Ви можете придбати Вашій дитині забезпечення з одноразовою вкладкою на ціле життя на 5,000 доларів за одну низьку вплату.

Прошу порівняти вік Вашої дитини зі схемою поданою внизу.

Це одноразова сума, яку треба заплатити.

У справі аплікацій телефонуйте сьогодні:

1-800-253-9862

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 5,000 ДОЛЯРІВ

Вік	Вкладка	
0	300.00	дол.
1	300.00	дол.
2	310.00	дол.
3	310.00	дол.
4	320.00	дол.
5	330.00	дол.
6	340.00	дол.
7	355.00	дол.
8	365.00	дол.
9	380.00	дол.
10	395.00	дол.

Організація Оборони Лемківщини

запрошує на

5-ту ЛЕМКІВСЬКУ „ВАТРУ“ В США

24 – 26 червня 2005 р.

на оселі

Спільнота Української Молоді, Еленвіл, Н.Й.

У ПРОГРАМІ:

СУБОТА: Відкриття й розпалення ватри, футбольні змагання, концерти, печення поросят, мистецькі виставки, дві забави;
НЕДІЛЯ: Посвячення нової каплиці та Служба Божа, доповідь ред. „Нашого Слова“ Анастасії Кравчук, концерт, закриття ватри.

Інформації: (973) 772-3344 або (203) 762-5912
www.cym.org/us/ellenville or VatraUSA@aol.com

НОВІ ВИДАННЯ

Новий альбом не тільки для філателістів

У видавництві Укрпошти „Марка України“ щойно випущено альбом „Гетьмани України на поштових марках“. Автор проєкту – директор видавництва Валентина Худолій, працювали над виданням художник Сергій Якутович, автори науково-популярних текстів – Віктор Горобець, Вячеслав Станіславський, Тарас Чухліб, Віталій Щербак, а також Віктор Долішний, Антоніна Сірик, Лариса Білоус, Тетяна Чалайдюк. Усі

тексти подано українською і англійською мовами.

У передмові академік Валерій Смолій зазначає, що українське козацтво на чолі з гетьманами відродило національну державність і впродовж тривалого часу боролось за вільне життя українців.

У альбомі подано життєписи та історичні портрети Дмитра Байди Вишневецького, Петра Сагайдачного-Конашевича, Богдана Хмельницького, Івана Виговсько-

го, Юрія Хмельницького, Павла Тетері, Івана Брюховецького, Петра Дорошенка, Дем'яна Многогрішного, Михайла Ханенка, Івана Самойловича, Івана Мазепи, Івана Скоропадського, Пилипа Орлика, Павла Полуботка, Данила Апостола, Кирила Розумовського.

Кожний розділ, що розповідає про окремого гетьмана, має також поштову марку, випущену в Україні на його честь. Особливе, філателістичне кріплення марок дозволяє виймати їх для виставок чи інших цілей і повертати в альбом.

Марки намалював відомий дослідник доби гетьманства, член Спілки художників і Спілки пись-

менників Юрій Логвин. Досконале мистецьке оформлення альбому робить його гарним подарунковим виданням не тільки для колекціонерів поштових марок, а й для усіх, кого цікавить доба гетьманства, особливо для молоді. Наклад альбому – 2050 примірників. В Україні його ціна – 125 грн. без поштових послуг (25 доларів).

З питань придбання альбому слід звертатися до видавництва на адресу: вул. Хрещатик, 22, Київ, 01001 Ukraine. Тел.: (380-44) 278-2668. Факс: (380-44) 279-2182. Електронна адреса: philatel@stamp.kiev.ua

Л. Хм.

Доповідь в пам'ять Тараса Шевченка і фільм на честь Ліни Костенко

ПАРМА, Огайо. – Старанням 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки і Дискусійного клубу на громадських сходах 22 травня в домі „Шевченко Манор“ було відзначено день повернення Т. Шевченка в Україну і 75-ліття Ліни Костенко.

Членкиня 33-го Відділу СУА О. Шараневич розповіла в деталях про перепоховання Т. Шевченка з Санкт-Петербурга до Канева 22 травня 1861 року. Могила Т. Шевченка на Чернечій горі, в Каневі, стала святим місцем, яке відвідують сотні тисяч українців з усіх земель України і світу, щоб вклонитися батькові української духовності. О. Шараневич з властивим її знанням

літератури і хистом доповідача захопила увагу присутніх.

Відтак був показаний фільм „Маруся Чурай“, створений на основі одноіменного історичного роману у віршах Л. Костенко, за який поетеса стала лавреатом Державної премії ім. Т. Шевченка в 1987 році. Героїня фільму „Маруся Чурай“ – красуня з Полтави, доля якої склалася трагічно. Красою і співом вона чарувала Полтаву, з її піснями козацькі полки ішли в похід, її пісні стали душею українського народу.

Присутні були задоволені цим вечором, а членкині СУА і клубу не забули про каву для гостей.

Євген Бачинський

Титульні сторінки альбому

СПОРТ

Футбол

Почалися відбіркові змагання Чемпіонату Європи 2006 року.

Україна грає в другій групі, до якої увійшли також Греція, Туреччина, Данія, Албанія, Грузія і Казахстан. У грі з командою Казахстану 4 червня гол А. Шевченка та гол, який забили казахи в свої ворота, приніс збірній України перемогу. За всю гру збірна Казахстану не ство-

рила жодного голювого моменту.

Перемога над збірною Казахстану особливого піднесення не викликає. Уже після гри з командою Греції можна буде будувати якісь надії.

Нічия (0:0) збірних Туреччини та Греції закріпила першість збірної України у другій групі. За чотири тури до завершення відбіркового турніру збірна України набрала 20 точок і на п'ять пунктів випереджає Грецію, що йде на другій позиції.

Андрій Шевченко (в центрі) в грі збірних України і Казахстану 4 червня в Києві. Фото: УНІАН

Турнірне становище команд (вказані точки)

Група 1			Група 5		
1. Чехія	-	21	1. Італія	-	13
2. Голандія	-	19	2. Норвегія	-	9
3. Румунія	-	13	3. Словенія	-	9
4. Македонія	-	11	4. Шотландія	-	8
5. Фінляндія	-	9	5. Білорусь	-	6
6. Вірменія	-	4	6. Молдова	-	2
7. Андорра	-	4			
Група 2			Група 6		
1. Україна	-	20	1. Польща	-	21
2. Греція	-	15	2. Англія	-	16
3. Туреччина	-	13	3. Австрія	-	11
4. Данія	-	9	4. Пів. Ірландія	-	3
5. Албанія	-	9	5. Велс	-	2
6. Грузія	-	5	6. Азербайджан	-	2
7. Казахстан	-	0			
Група 3			Група 7		
1. Португалія	-	17	1. Сербія і Чорногорія	-	12
2. Росія	-	17	2. Еспанія	-	10
3. Словаччина	-	14	3. Литва	-	10
4. Естонія	-	14	4. Бельгія	-	8
5. Латвія	-	10	5. Боснія Герцеговіна	-	6
6. Ліхтенштайн	-	4	6. Сан-Маріно	-	0
7. Люксембург	-	0			
Група 4			Група 8		
1. Швейцарія	-	15	1. Хорватія	-	19
2. Ізраїль	-	11	2. Швеція	-	18
3. Ірландія	-	10	3. Угорщина	-	10
4. Франція	-	10	4. Болгарія	-	8
5. Кіпр	-	1	5. Ісландія	-	1
6. Фарери	-	1	6. Мальта	-	1

Наступні змагання збірної України з командою Греції відбудуться 8 червня. Про вислід ми повідомимо в наступному числі „Свободи“.

Стрільба з лука

У польському Сопоті у змаганнях за Чашу Європи зі стрільби з лука 5 червня срібними призером стала Тетяна Бережна, у двобої за третє міс-

це наші лучниці перемогли Великобританію. У командних змаганнях українці перемогли команду Білорусі, але у півфіналі програли Голандії, а потім поступилися Великобританії у двобої за бронзу.

НА ДОЗВІЛЛІ

На Дніпрі з щоденником Володимира Винниченка

На Дніпрі за часів В. Винниченка.

Фото: архів К. Росандіч-Кричевської

„Дніпро ледве чути хлюпа в борти парохода. Лисі, піскуваті, рідко зарослі зеленими кущиками береги м'яко одсуваються назад. А далекі млини на обрії, наче попи з піднятих догори руками в широких рукавах, плавно сунуться вперед. І здається, що куці берегові, сам берег і далекий обрій з млинами, пісками – танцюють якийсь поважний урочистий танець, узявшись за руки і пливучи кружка. Далечинь безмірна, безмежна, і далеко-далеко в сіро-синявій млі забуті давні могили... Ось найзніжний, малесенький, зворушливо-самотній острів, усе в тих же ріденьких кущиках...“.

Таким побачив Дніпро Володимир Винниченко, коли їхав на початку червня 1914 року до Катеринослава. Ті сиві забуті могили бачив раніше і Тарас Шевченко, коли біля Переяслава милувався просторами Дніпра: „Гори мої високі! Не так і високі, як хороші, хороші, блакитні здалека – з Переяслава старого, з Виблої могили, ще старішої, – мов ті мари, що за Дніпром сіли“. І Микола Гоголь з Прохорівки побачив і увічнив таку ж широчинь Дніпра...

Саме у червні гомінке життя буяє на маленьких, теплих від сонця островах. На кожному з них маленькими темножовтими клубочками хутко перебігають малі пташенята. Вони ще не вміють літати, до води теж їм ще рано, тож ховаються від людського ока в зелені хашах, а крилаті матері в голубому небі спостерігають, чи не загрозить темним клубочкам якесь лихо... І квіти, квіти – на воді, на кущиках, в травах... Ворухить траву черепаха, прямуючи круглою паляницею до води. І хвиля від пароплава теж ворухить татарське зілля вздовж берега...

Мені пощастило вперше на Дніпрі їхати вантажно-пасажирським пароплавом „Україна“ з Києва до Канева в червні 1952 року. Вже давно

немає на Дніпрі таких пароплавів, на палубах яких пахло сунцею, лозою, грибами, рибою, бо усе це в лозових кошиках везли селяни на міський базар. Згодом вантажно-пасажирські пароплави витіснили з ріки мадярські і німецькі багатопалубні теплоходи, але й вони в рік чорнобильської катастрофи зникли, перетворені на житла для ліквідаторів лиха. А коли ще вони були, найкращою недільною прогулянкою з малими ще синами було їхати до сусідньої пристані, насолоджуючись просторами Дніпра, хлюпанням води під колесами судна, довгими „вусами“ хвиль позаду, стрункістю зустрічного пароплава.

Тарас Шевченко бачив і описав Дніпро в бурю. Загалом це тривожне видовище. На кораблику рибодохоронної інспекції не раз доводилося переживати бурю в тих місцях, де Сула впадає у Дніпро. Ширина водоймища сягає сорока кілометрів і хвиля гуляє там на повну силу. Невеликий кораблик гуркоче своїм дилем, поринаючи носом в глибочинь води і знову вискакуючи мокрим корпусом на поверхню. Ми відійшли від малого острівця, на якому колись була панська садиба, а тепер залишились тільки рештки яблуневого саду і великі дубові двері, різблені старовинними візерунками, котрі ніхто не узяв, бо у човен вони навряд чи вмістилися б, та й такої великої хати в сусідньому селі Вереміївці вже немає...

За острівцем кораблик стає боком до хвилі, і вона раз-по-раз майже кладе його на воду. Не без тривоги поглядаю я на капітана Анатолія Прошутинського, але він, пересилуючи гуркіт вітру і води, кричить, що його корабель може безпечно хилитися на 35 градусів, а тепер тільки тридцять...

Та усе ж найкраще на Дніпрі в тиху погоду. В. Винниченко писав:

„Це якась свята пустельність дніпрових жовтих пісків з ріденькими кущиками, це широченне небо над нами, – в них страшенні чари! Я плачу й дивлюсь на сивувато-зелений обшир по тім боці, що тягнеться в неосяжну далечинь на обрії... Червононосі чайки мовчки пролітають над нами, розрізаючи повітря своїми загостреними сталевими крилами. Вода в Дніпрі жовта, як перестояний чай, любовно хлюпочеться маленькими короткими хвилями об чистий ніжний пісок берега. Широчинь води поширює душу...“.

Мені видається, що письменник був на лівому, полтавському березі Дніпра навпроти Черкас, поблизу Ірклія, бо саме там можна відчуті і тишу ріки, і далеке місто на обрії, побачити дрібненькі хвилі і таку ж дрібну рибку на теплому мілководді... А ще – неповторні пахощі нагрітої сонцем лози... Раніше, до появи водоймища, з лівого берега, від Золотоноші до Черкас, за браком грошей я їздив на даху вагона, тож поїзд, минаючи останню перед Дніпром станцію Панське, поринав у зелений тунель густого гілля і треба було уважати, щоб верба не ляснула листям просто в очі... Тепер Панське – кілька станційних будиночків – стоїть серед водоймища, відкрите усім вітрам...

Знову В. Винниченко: „Якась велика, передісторична, первісна мудрість і спокій у цій зеленій ширині, в цих вербах похилих над зеленкуватими затоками. Мудрим спокоєм і певністю віє від віковичної лінії обрїю, круглої, рівної, безхитно проведеної законами більшими, ніж ті, що їх видають люди...“

На берегах Дніпра людські події змінюють одна одну, вирують пристрасті, гримлять війни, а Дніпро живе своїм, окремим життям, за своїми законами. Малі річки несуть до нього свої води, забруднені від-

ходами фабрик і фарм, і Славутич-велетень самотужки очищує їх своїми пісками-просторами... Численні бракон'єри сітями-мережами вловлюють навіть під час тирла-нересту тонни цінної риби, у Каневі гідроелектростанція, несподівано відкриваючи шлюзи, змиває з нерестилищ геть усю відкладену ікру, але Дніпро хмуриться бурями, і знову й знову відроджує багаті запаси ляща, сазана, сома і щуки... Восени тисячі мисливців починають безперервну стрілянину до качок – на кожну припадає десяток рушниць, – але на початку літа знову в шелягах бігатимуть жовті клубочки і птаство оживе у своєму розмаїтті. Люди дуже образили велику ріку бетонними греблями і мілками водоймами, але вона терпить, не рве греблі... До часу...

Володимира Винниченка зачарували вечори на Дніпрі: „Небо попелясто-зелене. На обрії, там, де зайшло сонце, воно буро-червоне. Сірі хмаринки розкудовчені довгими, задерганими в один бік пасмами, як волосся заспаної людини. Велетенська долина перерізана пощербленою сірою стьожкою Дніпра, на березі якої розбризані вогники. Деякі кліпають, як око, що запорошилось і твердо. Посеред закутаної в сутінки долини один яскравіший за всі вогонь, що стоїть в очах з таким промінням круг себе, з яким на іконах малюють зізду“.

А мені чомусь більше запам'яталися світанки на Дніпрі. Усе ж вночі навіть на приязній ріці – моторошно, якісь сплески, тіні, ніби мавки чаклують... Аж багряніє на сході, пташки оживають, ранковий вітерець докучає прохолодою, далечинь ближчає і перші промінчики вже гріють щокі, набираючи сили, щоб за якусь годину стати спекотними і загнати людей в ніжне хлюпання хвилі...

Левко Хмельковський

1960-ті роки. Пароплав прибув

Широчинь великої ріки

Стежками історичної Волині

Святая сило всіх святих

Крем'яничина пасмами гір нагадує Швайцарію. Оспівана вона в піснях, думах, оповита пеленою легенд і переказів. Топоніміка давньої Крем'яничини промовляє до нас голосом віків словами: монастирище, церковнище, цвинтарище, Свята гора, Божа гора... Всі ці назви зберегли святість місця, на якому стояли вікові святині нашого народу і яку набули молитвами, покааннями, постами, важкою фізичною працею ченці перших печерних монастирів, які постали на цих горах в Почаєві, Підкамені, Данилові, Збаражі, на Божій горі та в інших місцевостях.

До відомих святих місць Крем'яничини належить Божа гора за колишнім містечком Бережці, над річкою Іквою, за 12 км. від Крем'янця. З сивої давнини Божа гора – центр молитов, покаання, постів іноків печерного монастиря, який був заснований тут ченцями-коліотами ще в IX–X ст.

Печерний монастир на Божій горі, як і в Почаєві, заклали інокі, які шукали відлюдних місць для свого спасіння. Як правило, ченці-коліоти оселялись в печерах, рідко природних. Чернець, який ставав на шляху спасіння в монастирі, мав викопати печеру власноручно, бо саме така власноручно викопана печера-келія вважалась найбільш придатним місцем для спасіння і глибоко шанувалась серед ченців – її насельників, бо як писав літописець: „Многії бо монастирі цесарями і боярами, і багатством поставлені, та не такі вони, як ті, що поставлені сльозами, і постами, і молитвою, і неспанням”.

На Божій горі є два види печер – природна, розширена людською працею, та власноруч викопана, яка служила келією ще й в добу Іова (Залізо), який сам не раз приходив спасатись до цієї печери-келії. Проте це не була ним викопана печера, вона існувала як місце спасіння ще в IX–X ст., а в добу Іова на місці, де над печерою-келією зберігалась стопа Божої Матері, він поставив хрест та каплицю, яка кілька раз реконструювалась і перероблювалась. Ще одна дерев'яна капличка була біля святого джерела, яке, справді, є на такій височині дивом природи, даром Божим, до якого впродовж віків ішли прочани помолитись. Цю скелю з стопою Богородиці і печеру-келію під нею підірвали кегебісти в 1961 році, а рік перед тим спали-

ли і дерев'яну капличку.

В добу Іова (Залізо) ним були відновлені всі навколишні давні печерні монастирі в Стіжку, Збаражі, Підкамені, на Божій горі і сам він не один раз проводив в них в постах і молитвах, не один раз удалявся він з Почаївського монастиря до Печерного, на Божій горі, щоб тут в печері-келії провести певний час в молитовній розмові з Господом.

Божа гора мала відомих українських прочан, серед них – Леся Українка з Климентом Квіткою, українські послы до польського сейму Степан Скрипник (Патріарх Мстислав), Михайло Тележинський, світової слави письменник Улас Самчук, власне, вся свідомо українська молодь, яка в 20–30-их роках навчалась у Волинській духовній семінарії та українській гімназії в Крем'янці і кожного літа відбувала прощі до Почаєва і Божої гори.

Недільного ранку я вирушив до Крем'янця, де під самою горою Божою живе друг з часів моєї студентської юности – Лілія Антонюк. Йдемо до Великих Бережців разом з її внуками Юлею та Назаром, які хочуть побувати на Божій горі. Піднімаємось дорогою до святих місць, а навколо – всі кущі, дерева обвішані різнокольоровими стрічками, шматками тканин. Це прочани залишили їх на спомин про свої відвідини гори та на здійснення задуманого. Підходимо до святого джерела-кринички. Перед нами – довгі черги прочан. Воду можна зачерпнути відром, кухлем. П'ємо її, окроплюємось, умиваємось... Десять зникає втомі задушливого липневого дня.

– Коли в 1960 році комуністи закривали скит та нищили духовні пам'ятки на Божій горі, – розповідають нам місцеві старожили, – селяни почали просити одного з партоткрятів не робити насильства, бо ж Бог все бачить... Партоткрят із запалом став переконувати селян, що Бога не має, а якщо він є, то хай забере в нього найдорожче... І Господь за Богозневаження виконав його прохання. Через дві години до нього потелефонували, що під час вибуху в лабораторії єдиною жертвою стала його дочка... Так карає Господь за зневагу і зло, посягає на землі!

З молитвою на устах залишаємо Божу гору і через поля і ліси прямуємо до місця, де за ставами стояв замок Гойських на Вірлі. Нині вірні УПЦ КП на тому місці при-

активній фінансовій підтримці української діаспори в США будують храм св. Юрія Переможця. Над храмом зводяться куполи, а навколо нього – давні могили з дерев'яними хрестами на них.

Поза ставами, що вже заросли осокою, очеретами ідемо до Великих Бережців, до пам'ятника Лесі Українки, яка в кінці червня – на початку липня 1907 року перебувала разом з Климентом Квіткою в гостях у подружки дитячих літ Марії Биковської-Беляєвої, вчительки місцевої школи.

Пам'ятник Лесі Українки стоїть в центрі села. З постаменту погруддя опали плитки і валяються потрощеними на землі. Навколо пам'ятника сміття і бур'яни. Жодних квітів... Мали намір відвідати музей при місцевій школі, але в недільні дні він зачинений. По дорозі на Крем'янець їдуть автобуси з прочанами – до і з Божої гори..

Крем'янець – волинські Атени

Місто Крем'янець – ці Волинські Атени своєю історією, природою, свідомими, талановитими людьми добре знані не лише в Україні, а по цілому українському світі. Коли читаєш сторінки минулого цього прекрасного міста, зустрічаєш імена видатних українців, які тут жили і творили в ім'я Бога і України: це засновники Богоявленського братства Лаврін Древинський та Данило Малинський, Леся Українка відвідувала Бережці і Крем'янець, професори Іван Власовський, Олександр Цинкаловський, Улас Самчук, Борис Харчук, Ганна і Петро Рошинські, відома українська родина Черкавських і десятки інших. А в новітній історії міста імена добре мені особисто знамі Олександр Вітенко, Лілія Антонюк, Гаврило Чернихівський та інші.

Але саме завдяки Лілії Антонюк – Следзінській мені судилося відкрити Крем'янець з його минулим, бути поруч тих крем'янчан, які в злочинну московсько-більшовицьку окупацію ставили опір тоталітарній системі.

Я був ще студентом, коли в Колодязному познайомився з цією дивовижною жінкою, яка все своє життя віддала вихованню української молоді, вчила рідну мову і літературу в Крем'янецькому педучилищі, вела літературний гурток „Ломикамінь”. Нас зблизила любов до рідної історії і літератури, а найбільше – поезії Василя Симоненка, Ліни Костенко, Миколи Вінграновського, Миколи Руденка й інших шістдесятників.

З Лілеєю Адамівною в ті сумні часи кегебівського терору і постійного стеження можна було обмінюватись самвидавом, вести мову про Івана Мазепу, Симона Петлюру, Степана Бандеру й інших наших героїв.

Весною 1973 року Крем'янецьке відділення КГБ розпочало добре спланований моральний терор проти неї: виклики на допити, таємні обшуки помешкання, організоване викрадення найціннішого з хати, включно з родинними іконами. І все ж її скромна хата поруч гори Бони залишалась улюбленим місцем зустрічей для її вихованців, друзів, усіх тих, хто прагнув напитись кришталево-чистої води з духовних джерел. Її хата була водночас бібліотекою української книжки, музеєм українського народного мистецтва.

Пам'ятник Лесі Українці в Бережцях

З постановом незалежної України і заснуванням „Просвіти” вона очолила всю просвітянську працю в Крем'янці і на Крем'яничині, і хоч живе з мізерної пенсії, вчить свою внучку Олю одночасно у двох вищих навчальних закладах. Її донька Неоніла Крем'яничанка, відома поетеса, дослідник повстанського руху опору, авторка кількох книг, перебуває в Італії на вимушених заробітках.

Святкового дня я знову в Крем'янці. Іду знайомою стежкою під гору Бону до хати Лілії Адамівної, яка вся в квітах: мальви, троянди, піони. В хаті – нові книги її вихованців, альманахи гуртківців „Ломикамінь”. Вона продовжує вести свій улюблений гурток, готує наступне число альманаху, в якому будуть і твори її внуків Юлі і Назара, які, як і мама та бабуся, безмежно закохані в рідну мову, нашу історію, духовну спадщину.

Вирушаємо до „Просвіти”, якою і для якої вона живе. Приміщення винаймають. Картини видатних художників з Крем'янця і Крем'яничини, стенди, альбоми, присвячені видатним громадським і політичним діячам, родинам: Котовичів, Рошинських, Фещенко-Чопівських, Шумовських, фотопортрети видатних просвітян 20–30-их років, зокрема Бориса Козубського, керівника Крем'янецької „Просвіти”. Оглядаю картину невідомого художника, вояка УНР, інтернованого поляками по закінченні визвольних змагань 1921 року.

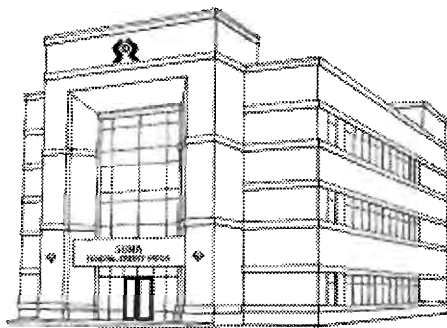
Картину подарувала донька Фещенка – Чопівського Оріся, яка живе в Катовіцах у Польщі, і з якою Лілія Адамівна листується, а її внучка Юля Тарнобір на науковій конференції своєю науковою розвідкою „Іван Фещенко-Чопівський – видатна постать в історії науки та українському державотворенні” не тільки отримала найвище визнання, а й ще більше зблизила український Крем'янець з Катовіцями. Книжки надіслали українці з США, Канади, Австралії, Польщі, Німеччини, Великобританії в Крем'янці. До читальні „Просвіта” їдуть крем'янчани, щоб наповнити цілющими духовними скарбами спрагли душі і запалити в них негаснучу свічку любові до рідної землі.

Володимир Рожко,
Луцьк

Божа гора

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА
ЦЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ВАШИХ ОЩАДНОСТЕЙ!

3 місячні
Сертифікати
3.00% APR

2 річні
Сертифікати
4.00% APR

6 місячні
Сертифікати
3.50% APR

Не тратьте часу! Інвестуйте сьогодні!

Головне бюро
Main Office
 125 Corporate Blvd
 Yonkers, New York 10701-6841
 • Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090
 • E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com
 • 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave.
 Yonkers, NY 10703
 Tel.: 914-220-4900
 Fax: 914-965-1936

Філія в Спрінг Вали
Spring Valley Branch

16 Twin Ave.
 Spring Valley, NY 10977
 Tel.: 845-356-0087
 Fax: 845-356-5335

Філія в Стемфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
 Stamford, CT 06902
 Tel.: 203-696-0498
 Fax: 203-606-0498

УКРАЇНСЬКА
 Федеральна Кредитна Спілка

- Моргеджі
- Позички на хату
- Позички на авто
- Персональні позички
- Студентські позички
- Ощадний рахунок
- Чековий рахунок
- Захист рахунку
- Кредитні, дебітові та АТМ картки
- Молодіжні рахунки (клуб "Рукавичка")
- Сертифікати
- Money market
- Пенсійні рахунки
- Бізнесові позики
- Бізнес чекові рахунки
- Позики під забудову
- Стипендії
- Payroll deductions
- Подорожні чеки
- Грошові перекази
- Інформація про рахунки через Інтернет та телефон
- Плата рахунків через Інтернет та багато іншого...

Наскільки важливі індивідуальні послуги?

Ми тільки тоді можемо це зрозуміти, коли втрачаємо їх. В той час, коли більшість великих фінансових установ почали забувати значення слова "послуги", приємно довідатись, що все ж таки існує місце, де вас вітатимуть, як давнього щирого друга.

Українська Федеральна Кредитна Спілка пропонує вам повний перелік своїх фінансових послуг за низькими відсотками. Ваші фінансові потреби будуть вирішуватись в кожному випадку індивідуально. Ставши членом Української Федеральної Кредитної Спілки, ви також стаєте членом нашої швидкостручкої громади, що простягнулася від Західного до Східного побережжя країни, і ім'я її - Українська Федеральна Кредитна Спілка.

© 2005 UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
 Федеральна Кредитна Спілка
 Добробут для поколінь

Rochester, NY
 Main Office
 (585) 544-9518
 824 Ridge Rd. East,
 Rochester, NY 14621
 Fax: (585) 338-2980

Syracuse, NY
 Branch Office
 (315) 471-4074
 211 Tompkins Street
 Syracuse, NY 13204
 Fax: (315) 474-2328

Albany, NY
 Branch Office
 (518) 266-0791
 1828 Third Ave.
 Watervliet, NY 12189
 Fax: (518) 266-1269

Sacramento, CA
 Branch Office
 (916) 721-1188
 6029 San Juan Ave.
 Citrus Heights CA 95610
 Fax: (916) 721-5551

Boston, MA
 Branch Office
 (781) 493-6733
 107 Eastern Avenue
 Dedham, MA 02026
 Fax: (781) 493-6730

RUFcu direct
 FREE ONLINE BANKING

www.rufcu.org
 E-mail: info@rufcu.org

PayWISE
 ONLINE BILL PAYMENT

Toll Free and Audio Response: 1-877-968-7828

Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

Ощаджувати найпростіше:

Довгий Термін
(5 Річний Сертифікат*)

4.86% APR

Короткий Термін
(3 місячний Сертифікат*)

3.10% APR

Найкоротший Термін
(Звичайні Ощадності)

2.22% APR

APY - Відсотковий заробіток у річному відношенні. * \$500.00 Мінімальний вклад. Штраф може бути наложений за передчасне розірвання умови Сертифікату. Різні терміни сертифікатів. Рати можуть мінятися без попередження.

Головне Бюро:

108 Second Avenue
 New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310
 Fax: 212 473-3251

Філії:

Кергонксон:

6325 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446

Tel: 845 626-2938
 Fax: 845 626-8636

Юніондейл:

226 Uniondale Ave.
 Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

Асторія:

32-01 31st Avenue
 Astoria, NY 11106

Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

Поза Нью Йорком дзвоніть
 безкоштовно:
 1-888-SELFREL
 Наша електронна сторінка:
 www.selfreliance.org

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANAInternational Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com**ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:****МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктіві пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна

Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., сальми – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки. Ціна \$ 99 за 51 ф.

• РІЗНЕ •**УКРАЇНЬСЬКА „ГАЛЕРІЯ КСЕНЯ“**

придбає праці відомих українських мистців XIX – XX століть (вигідні умови)

Тел.: (518) 263-4391

Відеофільми студії „ЗАГРАВА“ „Я їду в Президенті“, „Помаранчева Революція“, „Інавгурація“ та „Молитва за Президента“ можна замовити за адресою: Petro Vashchuk, 7060 E. Parkview Dr., Parma, OH 44134 (440) 885-2272, (440) 532-9417 e-mail: kozakpetro@yahoo.com Ціна кожної 25 дол. з пересилкою.

АДВОКАТ ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК**КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ**

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна

Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID

1373 Broad St., Clifton, NJ 07013

(973) 773-9800

• ПРАЦЯ •**ПРАЦЯ НА НЕПОВНІ ГОДИНИ**

Потрібно працівника до прибирання бюрового приміщення в Нью-Йорку. Не повні години (PART-TIME POSITION). Легальний статус проживання в США необхідний. За дальшими інформаціями звертатися на число тел.:

(212) 473-7310 ext. 138

Шукаємо жінку для помочі до 2 маленьких дітей з проживанням. (Субота і неділя – вихідні дні).

Тел.: (713) 728-8266

(Houston, TX)

Відповідальна 50-літня українка шукає працю по догляду за дітьми, старшими особами або для домашнього господарства. Має досвід роботи і добрі рекомендації.

Тел.: (347) 628-6679

Шукаю роботу по догляду за старшою особою.

Тел.: (518) 273-0929

• ДО ВІНАЙМУ •

Для проживання за контрактом 3-х кімнатна квартира у Києві. Знаходиться поруч з метро, 20 хвилин від центру. (848) 248-3010

ПАЧКИ В УКРАЇНУ DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 візів хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

Diaspora

1914 Pine St.
Philadelphia, PA 19103
215-732-3732 • 1-800-487-5324

INDEPENDENCE TOURS

- I. Aug. 14-28 LVIV-Yaremche/Truskavets-TERNOPIL/Pochaiv-KYIV-POLTAVA \$2950
- II. Aug. 16-28 LVIV-KYIV-POLTAVA/Reshetelivka \$2600
- III. Aug. 20-Sep. 2 KYIV-Poltava/Reshetelivka-YALTA/Simferopil/Bakhchisaray/Sevastopol/Khersones-ODESA/Kherson \$2850
- IV. Aug. 16-25 LVIV(5)-KYIV(4) \$2130

Please call for tour BROCHURE or Design your own tour

EASTERN UKRAINE

June 2-12 — 11 days — LVIV-Bakhchisaraj-YALTA-KYIV-Kaniv \$2300

PYSANKA

June 14-24 — 11 days — LVIV-Iv. Frankivsk-Jaremche-Kolomyja-CHERNIVTSI-Khotyn-Kam. Podilskiy-KYIV \$2350

KALYNA

June 30-July 14 — 15 days — LVIV-Pochaiv-TERNOPIL-YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA \$2850

POLONYNA

July 26-Aug. 7 — 12 days — ODESA-Kherson-YALTA-Bakhchisaraj-Symferopil-KYIV \$2100

LOWEST airfares on AEROSVIT
JFK-KYIV-ODESA-LVIV

\$768+tax

20 May-12 June

\$968+tax

13 June-14 Aug.

YOUTH FARES

(ages 12 to 24) — \$680 + tax

\$768+tax

15 Aug.-31 Aug.

УКРАЇНЬСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,

президент

(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,

заст. президента

(941) 270-2411

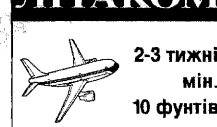
TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМмінімум
10 фунтів**ЛІТАКОМ**2-3 тижні
мін.
10 фунтів**ДОЛЯРИ**Пересилка
і
доставка**ЕЛЕКТРОНІКА**

220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Відправляємо і полегджуємо митні справи.

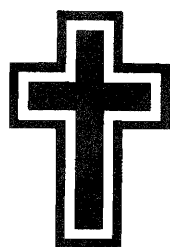
У зв'язку з розширенням компанії пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакочок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

З глибоким жалем повідомляємо членів
Регіонального Об'єднання
„Ярославщина і Засяння“, що 13 квітня 2005 р.
попрощав цей світ у Клівленді

бл. п.

редактор СТЕПАН КІКТА

ініціатор і основник Регіонального Об'єднання „Ярославщина і Засяння“, член Президії „Ярокза“ та багатьох громадських і релігійних організацій.

Залишив у смутку:

дружину – ЄВГЕНІЮ
доньку – ХРИСТИНУ з мужем
внучки – ЛІАНУ і ТАМАРУ

Вічна Йому пам'ять!

Нехай з Богом спочиває!

Зі смутком і великим жалем повідомляємо, що в середу,
1 червня 2005 р. на 90 році трудлюбного життя
відійшов у Божу вічність наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

ЮРІЙ ІВАНКІВ

У глибокому смутку залишені:

дружина – АННА
сини – БОГДАН з родиною в Україні
– ЯРОСЛАВ з родиною
– ОРЕСТ зі сином
донька – ЛЯРИСА з родиною
ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною і болючою вісткою, що в суботу, 14 травня
2005 р. відійшов від нас у вічність наш дорогий
МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ЛЮБОМИР СЕМЧИШИН

нар. 25 вересня 1954 р. в Аргентині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 17 травня 2005 р., а похорон –
18 травня 2005 р.

Щира подяка всечеснішим отцям за молитви і похоронні відправи. Щиря подяка усім приятелям і знайомим Покійного за участь у похоронних відправах, за слова співчуття та квіти. Щира подяка похоронному заведенню „Музика“ за дбайливе переведення похорону.

У смутку залишилися:

дружина – МАРУСЯ РЕЙНАРОВИЧ-СЕМЧИШИН
доня – АНДРЕЯ-ОРИСЯ
син – ОЛЕКСАНДЕР МАРКІАН
сестра – УЛЯНА ЧОРНІЙ з родиною
кузини – АНДРІЙ БОЙКЕВИЧ з родиною
– РОМАН БОЙКЕВИЧ з родиною
теща – ТЕТЯНА РЕЙНАРОВИЧ
та родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

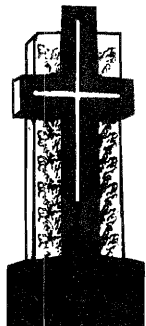
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

За мову і зміст
посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що 24 травня 2005 р.
в Омага, Небраска, на 88 році життя
відійшов у Божу вічність наш дорогий
МУЖ, ТАТО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ВОРОБЕЦЬ

довголітній голова тов. „Карпати“ 356-ий відділ УНС, касир церковного комітету, голова відділу ООЧСУ, колишній голова братства Пресвятого Імени Ісуса та обласний провідник ОУН на Небраску та західні стейти, рівнож секретар відділу УККА в Омага, Небраска.

ПАНАХИДА відбулася 30 травня 2005 р. у похоронному заведенні.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 31 травня в церкві Успення Пресвятої Богородиці та на цвинтарі West Lawn на українській секції.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – СТЕФАНІЯ
доньки – ОКСАНА з мужем РІЧАРДОМ
– ОЛЯ з мужем РІЧАРДОМ
п'ять внуків та одинадцять правнуків.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець
забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free 1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail: swelhasch@unamember.com

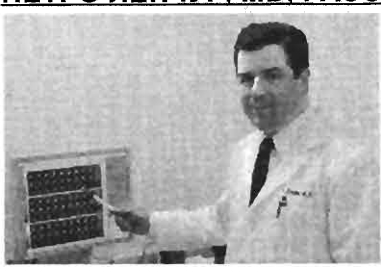

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OXSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

L. Kulynych Cinematic Experience Specializing in Filming
Ukrainian Weddings and Special Events
Web.: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional” кардіолог в NY і NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах
776 E. Third Ave. Roselle, NJ 07203 (908) 241-5545
1432 Hylan Blvd. Staten Island, NY 10305 (718) 351-9292

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, заборони, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Музика на всі okazji, музичні лекції випускником Львівської консерваторії. Прошу дзвонити:
Славко Косів
Тел.: (718) 792-1709
e-mail: skosiv@yahoo.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983
• Серйозні персональні пошкодження
• Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
• Репрезентування комерційної діяльності
• Securities arbitration
• Розводи
• Заповіти-офіційні завірення
157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

APON RECORD CO., Inc.
P.O. Box 3082 Long Island City, NY 11103 • Tel.: (718) 721-5599
NEW VHS HISTORY OF UKRAINE
ПРИСЯГА ТА ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ – ВІКТОРА ЮЩЕНКА
VHS Apon-2008 – 2 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 35 дол.
ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ В УКРАЇНІ
APON-2009 – 1 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 28 дол.
ІНАВГУРАЦІЙНИЙ КОНЦЕРТ
APON-2010 – 1 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 28 дол.
До кожного відео додаємо аудіо-касету безкоштовно.

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRLINE
TICKETS FROM USA TO
KYIV, LVIV, ODESA
and WARSAW
Restrictions Apply

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, заборони, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail: ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

KOZAK CONSTRUCTION Co.
Ремонтуюмо і переробляємо хати, помешкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпалювання, малювання.
Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!